

Uradni list

Evropske unije

C 35

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 64

1. februar 2021

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2021/C 35/01 Zadnje objave Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* 1

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2021/C 35/02 Zadeva C-461/18 P: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. decembra 2020 – Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd/Distillerie Bonollo SpA in drugi (Pritožba – Damping – Uvoz vinske kisline s poreklom iz Kitajske – Pritožba, ki jo vložijo intervenient na prvi stopnji – Člen 56, drugi odstavek, drugi stavek, Statuta Sodišča Evropske unije – Delni vmesni pregled – Izguba statusa podjetja, ki deluje v pogojih tržnega gospodarstva, med postopkom pregleda – Sprememba dokončne protidampinške dajatve – Določitev normalne vrednosti – Člen 11(9) Uredbe (ES) št. 1225/2009 – Nasprotna pritožba – Ničnostna tožba, ki so jo vložili konkurenčni proizvajalci s sedežem na ozemlju Evropske unije – Dopustnost – Neposredno nanašanje – Delitev pristojnosti za izvršitev sodbe) 2

2021/C 35/03 Zadeva C-787/18: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 26. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Högsta förvaltningsdomstolen – Švedska) – Skatteverket/Sögård Fastigheter AB (Predhodno odločanje – Nacionalna zakonodaja, ki določa popravek odbitkov davka na dodano vrednost (DDV) s strani davčnega zavezanca, ki ni tisti, ki je prvotno izvedel odbitek – Prodaja nepremičnine posameznikom s strani družbe, ki to nepremičnino oddaja, kot jo je oddajala tudi družba, ki je bila prejšnja lastnica nepremičnine – Prenehanje davčne zavezanosti za DDV ob prodaji nepremičnine posameznikom) 3

SL

2021/C 35/04	Zadeva C-815/18: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 1. decembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Federatie Nederlandse Vakbeweging/Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft (Predhodno odločanje – Direktiva 96/71/ES – Člen 1(1) in (3) ter člen 2(1) – Napotitev delavcev na delo v okviru opravljanja storitev – Vozniki tovornih vozil v mednarodnem prevozu – Področje uporabe – Pojem „napoteni delavec“ – Kabotaža – Člen 3(1), (3) in (8) – Člen 56 PDEU – Svoboda opravljanja storitev – Kolektivne pogodbe, razglasene za splošno veljavne)	3
2021/C 35/05	Zadeva C-823/18 P: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 25. novembra 2020 – Evropska komisija/GEA Group AG (Pritožba – Omejevalni sporazumi – Evropski trgi kositrnih toplotnih stabilizatorjev in toplotnih stabilizatorjev na osnovi epoksidiranega sojinca olja in estrov – Določanje cen, razdelitev trgov in izmenjevanje občutljivih poslovnih informacij – Uporaba zgornje meje 10 % prometa za enega od subjektov, ki sestavljajo podjetje – Razveljavitev sklepa o spremembi globe, določene v prvotni odločbi o ugotovitvi kršitve – Globe – Pojem „podjetje“ – Solidarna odgovornost za plačilo globe – Načelo enakega obravnavanja – Rok za plačilo globe v primeru spremembe)	5
2021/C 35/06	Zadeva C-44/19: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 3. decembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Repsol Petr6leo, SA/Administraci6n General del Estado (Predhodno odločanje – Direktiva 2003/96/ES – Obdavčitev energentov in električne energije – Člen 21(3) – Nenastanek obdavčljivega dogodka – Poraba energentov na območju obrata, v katerem so bili proizvedeni, za proizvodnjo končnih energentov, pri kateri so neizogibno pridobljeni tudi proizvodi, ki niso energenti)	5
2021/C 35/07	Zadeva C-49/19: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 25. novembra 2020 – Evropska komisija/Portugalska republika (Neizpolnitev obveznosti države – Elektronske komunikacije – Univerzalna storitev in pravice uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami – Direktiva 2002/22/ES – Omrežja in storitve – Člen 13 – Financiranje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve – Mehanizem delitve – Načela preglednosti, najmanjšega izkrivljanja na trgu, nediskriminacije in sorazmernosti)	6
2021/C 35/08	Zadeva C-59/19: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Wikingerhof GmbH & Co. KG/Booking.com BV (Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Uredba (EU) št. 1215/2012 – Sodna pristojnost – Člen 7, točki 1 in 2 – Posebna pristojnost v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti – Tožba za prenehanje poslovnih praks, za katere se šteje, da so v nasprotju s konkurenčnim pravom – Zatrjevanje zlorabe prevladujočega položaja, ki se kaže v poslovnih praksah, zajetih s pogodbenimi določbami – Platforma za spletno rezervacijo nastanitve booking.com)	6
2021/C 35/09	Zadeva C-62/19: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. decembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunalul București – Romunija) – Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București (Predhodno odločanje – Člen 56 PDEU – Uporabnost – Popolnoma notranji položaj – Direktiva 2000/31/ES – Člen 2, točka (a) – Pojem „storitve informacijske družbe“ – Člen 3(2) in (4) – Člen 4 – Uporabnost – Direktiva 2006/123/ES – Storitve – Poglavlji III (Svoboda ustanavljanja za ponudnike) in IV (Prost pretok storitev) – Uporabnost – Člena 9 in 10 – Direktiva (EU) 2015/1535 – Člen 1(1)(e) in (f) – Pojem „predpis o storitvah“ – Pojem „tehnični predpis“ – Člen 5(1) – Neobstoj predhodne sporočitve – Možnost sklicevanja – Dejavnost povezovanja oseb, ki želijo uporabiti prevoz v mestu, s pooblaščenimi vozniki taksija, prek aplikacije za pametni telefon – Opredelitev – Nacionalna ureditev, ki za to dejavnost določa sistem predhodne izdaje dovoljenja)	7
2021/C 35/10	Združeni zadevi C-72/19 P in C-145/19 P: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 3. decembra 2020 – Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal/Svet Evropske unije (Pritožba – Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Egiptu – Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov – Seznam oseb, subjektov in organov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov – Ohranitev imen tožečih strank na seznamu – Odločba organa tretje države – Dolžnost Sveta Evropske unije, da preveri, ali sta bili ob sprejetju te odločbe spoštovani pravici do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva – Obveznost obrazložitve)	8

2021/C 35/11	Združeni zadevi C-225/19 in C-226/19: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. novembra 2020 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Nizozemska) – R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19)/Minister van Buitenlandse Zaken (Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Vizumski zakonik Skupnosti – Uredba (ES) št. 810/2009 – Člen 32, od (1) do (3) – Sklep o zavrnitvi izdaje vizuma – Priloga VI – Standardni obrazec – Obrazložitev – Grožnja javnemu redu, notranji varnosti ali javnemu zdravju oziroma mednarodnim odnosom ene ali več držav članic – Člen 22 – Postopek predhodnega posvetovanja s centralnimi organi drugih držav članic – Nasprotovanje izdaji vizuma – Pritožba zoper sklep o zavrnitvi izdaje vizuma – Obseg sodnega nadzora – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Pravica do učinkovitega pravnega sredstva)	10
2021/C 35/12	Zadeva C-269/19: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 25. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel Cluj – Romunija) – Banca B. SA/A.A.A. (Predhodno odločanje – Varstvo potrošnikov – Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah – Direktiva 93/13/EGS – Posledice ugotovitve nepoštenosti pogoja – Nadomestitev nepoštenega pogoja – Način izračuna spremenljive obrestne mere – Dopustnost – Odreditev strankama, naj se pogajata)	10
2021/C 35/13	Zadeva C-302/19: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 25. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte suprema di cassazione – Italija) – Istituto nazionale della previdenza sociale/WS (Predhodno odločanje – Direktiva 2011/98/EU – Status delavcev iz tretjih držav, ki so imetniki enotnega dovoljenja – Člen 12 – Pravica do enakega obravnavanja – Socialna varnost – Ureditev države članice, v skladu s katero se družinski člani imetnika enotnega dovoljenja, ki ne prebivajo na ozemlju te države članice, ne upoštevajo pri ugotavljanju upravičenosti do družinske dajatve)	11
2021/C 35/14	Zadeva C-303/19: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 25. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte suprema di cassazione – Italija) – Istituto nazionale della previdenza sociale/VR (Predhodno odločanje – Direktiva 2003/109/ES – Status državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas – Člen 11 – Pravica do enakega obravnavanja – Socialna varnost – Ureditev države članice, v skladu s katero se družinski člani rezidenta za daljši čas, ki ne prebivajo na ozemlju te države članice, ne upoštevajo pri ugotavljanju upravičenosti do družinskega dodatka)	12
2021/C 35/15	Zadeva C-311/19: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. decembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší správní soud – Češka republika) – BONVER WIN, a.s./Ministerstvo financí ČR (Predhodno odločanje – Svoboda opravljanja storitev – Omejitve – Nacionalna zakonodaja, ki prepoveduje prirejanje iger na srečo na nekaterih krajih – Uporabljenost člena 56 PDEU – Obstoječ čezmejnega elementa)	12
2021/C 35/16	Zadeva C-320/19: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 3. decembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Berlin – Nemčija) – Ingredion Germany GmbH/Bundesrepublik Deutschland (Predhodno odločanje – Okolje – Direktiva 2003/87/ES – Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov – Člen 3(h) – Novi udeleženci – Člen 10a – Prehodna ureditev brezplačne dodelitve pravic do emisije – Sklep 2011/278/EU – Člen 18(1)(c) – Raven dejavnosti glede goriva – Člen 18(2), drugi pododstavek – Vrednost zadevnega faktorja uporabe zmogljivosti)	13
2021/C 35/17	Zadeva C-352/19 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 3. decembra 2020 – Région de Bruxelles-Capitale/Evropska komisija (Pritožba – Uredba (ES) št. 1107/2009 – Dajanje fitofarmaceutskih sredstev v promet – Izvedbena uredba (EU) 2017/2324 – Obnovitev odobritve aktivne snovi „glifosat“ – Člen 263 PDEU – Procesno upravičenje regionalne enote – Neposredno nanašanje)	13
2021/C 35/18	Zadeva C-372/19: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 25. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Ondernemingsrechtbank Antwerpen – Belgija) – Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)/Weareone.World BVBA, Wecandance NV (Predhodno odločanje – Konkurenca – Člen 102 PDEU – Zloraba prevladujočega položaja – Pojem „nepoštene cene“ – Organizacija za kolektivno upravljanje avtorskih pravic – Položaj dejanskega monopola – Prevladujoči položaj – Zloraba – Predvajanje glasbenih del na glasbenih festivalih – Lestvica, ki temelji na bruto prihodkih od prodaje vstopnic – Razumna povezava s storitvijo organizacije za kolektivno upravljanje – Določitev dejanskega predvajane deleža glasbenega repertoarja organizacije za kolektivno upravljanje pravic)	14

2021/C 35/19	Zadeva C-445/19: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Østre Landsret – Danska) – Viasat Broadcasting UK Ltd/TV2/Danmark A/S, Kraljevina Danska (Predhodno odločanje – Državne pomoči – Javna radiotelevizijska družba – Člen 106(2) PDEU – Storitve splošnega gospodarskega pomena – Pomoč, ki je združljiva z notranjim trgov – Člen 108(3) PDEU – Priglasitev – Neobstoj – Obveznost prejemnika, da plača obresti za obdobje nezakonitosti te pomoči – Izračun obresti – Zneski, ki se upoštevajo)	15
2021/C 35/20	Zadeva C-510/19: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van beroep te Brussel – Belgija) – kazenski postopek zoper AZ (Predhodno odločanje – Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijetje – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 6(2) – Pojem „izvršitveni pravosodni organ“ – Člen 27(2) – Pravilo specialnosti – Člen 27(3)(g) in (4) – Odstopanje – Pregon za kaznivo „dejanje, ki se razlikuje“ od kaznivega dejanja, zaradi katerega je bila opravljena predaja – Soglasje izvršitvenega pravosodnega organa – Soglasje državnega tožilstva izvršitvene države članice)	16
2021/C 35/21	Zadeva C-767/19: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 3. decembra 2020 – Evropska komisija/Kraljevina Belgija (Neizpolnitev obveznosti države – Direktivi 2009/72/ES in 2009/73/ES – Notranji trg z električno energijo in zemeljskim plinom – Dejansko ločevanje med upravljanjem prenosnih sistemov za električno energijo in plin na eni in dejavnostma dobave in proizvodnje na drugi strani – Vzpostavitev neodvisnih nacionalnih regulativnih organov)	16
2021/C 35/22	Zadeva C-799/19: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 25. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Okresný súd Košice I – Slovaška) – NI, OJ, PK/Sociálna poisťovňa (Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 2008/94/ES – Člena 2 in 3 – Varstvo delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca – Pojma „neporavnane terjatve delavcev“ in „plačilna nesposobnost delodajalca“ – Nesreča pri delu – Smrt delavca – Odškodnina za nepremoženjsko škodo – Izterjava terjatve od delodajalca – Nemožnost – Jamstvena ustanova)	17
2021/C 35/23	Zadeva C-455/18 P: Pritožba, ki jo je Oliver Spieker vložil 12. julija 2018 zoper sklep Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 8. maja 2018 v zadevi T-92/18, Oliver Spieker/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino	18
2021/C 35/24	Zadeva C-259/20 P: Pritožba, ki jo je João Miguel Barata vložil 11. junija 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 2. aprila 2020 v zadevi T-81/18, Barata/Parlament	18
2021/C 35/25	Zadeva C-307/20 P: Pritožba, ki jo je 9. julija 2020 vložila Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 13. maja 2020 v zadevi T-445/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)	19
2021/C 35/26	Zadeva C-308/20 P: Pritožba, ki jo je Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf vložila 9. julija 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 13. maja 2020 v zadevi T-535/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino	19
2021/C 35/27	Zadeva C-309/20 P: Pritožba, ki jo je Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf vložila 9. julija 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 13. maja 2020 v zadevi T-443/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)	19
2021/C 35/28	Zadeva C-310/20 P: Pritožba, ki jo je Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf vložila 10. julija 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 13. maja 2020 v zadevi T-446/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)	20
2021/C 35/29	Zadeva C-311/20 P: Pritožba, ki jo je Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf vložila 10. julija 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 13. maja 2020 v zadevi T-444/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino	20

2021/C 35/30	Zadeva C-312/20 P: Pritožba, ki jo je Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf vložila 10. julija 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 13. maja 2020 v zadevi T-534/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino	20
2021/C 35/31	Zadeva C-316/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugalska) 16. julija 2020 — VO in drugi/SATA International — Azores Airlines, SA	21
2021/C 35/32	Zadeva C-400/20 P: Pritožba, ki jo je Dermavita Co. Ltd vložila 21. avgusta 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 25. junija 2020 v zadevi T-104/19, Dermavita/EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM)	21
2021/C 35/33	Zadeva C-465/20 P: Pritožba, ki jo je 25. septembra 2020 vložila Evropska komisija zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi razširjeni senat) z dne 15. julija 2020 v združenih zadevah T-778/16 in T-892/16, Irska in drugi/Komisija	22
2021/C 35/34	Zadeva C-502/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Mons (Belgija) 5. oktobra 2020 – TP/Institut des Experts en Automobiles	23
2021/C 35/35	Zadeva C-521/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Avstrija) 19. oktobra 2020 – J.P./B.d.S.L.	24
2021/C 35/36	Zadeva C-522/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 19. oktobra 2020 – OE/VY	24
2021/C 35/37	Zadeva C-525/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 19. oktobra 2020 – Association France Nature Environnement/Premier ministre et Ministre de la Transition écologique et solidaire	25
2021/C 35/38	Zadeva C-538/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 21. oktobra 2020 – Finanzamt B/W AG	25
2021/C 35/39	Zadeva C-559/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Saarbrücken (Nemčija) 26. oktobra 2020 – Koch Media GmbH/FU	26
2021/C 35/40	Zadeva C-573/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione tributaria provinciale di Parma (Italija) 30. oktobra 2020 – Casa di Cura Città di Parma SpA/Agenzia delle Entrate	27
2021/C 35/41	Zadeva C-574/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzgericht (Avstrija) 3. novembra 2020 – XO/Finanzamt Waldviertel	28
2021/C 35/42	Zadeva C-576/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 4. novembra 2020 – CC/Pensionsversicherungsanstalt	31
2021/C 35/43	Zadeva C-589/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Korneuburg (Avstrija) 10. novembra 2020 – JR/Austrian Airlines AG	32
2021/C 35/44	Zadeva C-591/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 11. novembra 2020 – Reprensus GmbH/S-V Pavlovi Trejd EOOD	32
2021/C 35/45	Zadeva C-594/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Markkinaoikeus (Finska) 12. novembra 2020 – Kuluttaja-asiamies/MiGame Oy	33
2021/C 35/46	Zadeva C-595/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 13. novembra 2020 – UE/ShareWood Switzerland AG in VF	33

2021/C 35/47	Zadeva C-596/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Törvényszék (Madžarska) 12. novembra 2020 — DuoDecad Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	34
2021/C 35/48	Zadeva C-598/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Satversmes tiesa (Latvija) 13. novembra 2020 — AS „Pilsētas zemes dienests“/Latvijas Republikas Saeima	36
2021/C 35/49	Zadeva C-599/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) 13. novembra 2020 — UAB „Baltic Master“/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	36
2021/C 35/50	Zadeva C-601/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal d'arrondissement (Luksemburg) 13. novembra 2020 — Sovim SA/Luxembourg Business Registers	37
2021/C 35/51	Zadeva C-613/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Salzburg (Avstrija) 18. novembra 2020 — CS/Eurowings GmbH	39
2021/C 35/52	Zadeva C-614/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tallinna Halduskohus (Estonija) 18. novembra 2020 — AS Lux Express Estonia/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium	40
Splošno sodišče		
2021/C 35/53	Zadeva T-714/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 — Adraces/Komisija (Arbitražna klavzula — Okvirni sporazum o partnerstvu — Lokalna informacijska točka Europe Direct — Odstop od pogodbe brez navedbe razloga — Pravna varnost — Načelo dobre vere — Sorazmernost — Spoštovanje pravic in legitimnih interesov pogodbenika — Pravica do dobrega upravljanja)	42
2021/C 35/54	Zadeva T-722/18: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 — Repsol/EUIPO — Basic (BASIC) (Znamka Evropske unije — Postopek za razglasitev ničnosti — Figurativna znamka Evropske unije BASIC — Prejšnji nacionalni trgovski imeni basic in basic AG — Relativni razlogi za zavrnitev — Uporaba znaka, ki nima samo lokalnega pomena, v gospodarskem prometu — Člen 8(4) in člen 53(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postala člen 8(4) in člen 60(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Razglasitev delne ničnosti — Odločba, sprejeta po tem, ko je Splošno sodišče prejšnjo odločbo razveljavilo — Vrnitev zadeve odboru za pritožbe — Nepristojnost organa, ki je vrnil zadevo — Člen 1d Uredbe (ES) št. 216/96 — Nasprotna tožba)	42
2021/C 35/55	Zadeva T-247/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 2. decembra 2020 — Thunus in drugi/EIB (Javni uslužbenci — Osebjem EIB — Plačilo — Letna prilagoditev plač — Pravna varnost — Legitimno pričakovanje — Posvetovanje z osebjem — Obveznost obrazložitve — Sorazmernost)	43
2021/C 35/56	Zadeva T-318/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 2. decembra 2020 — Thunus in drugi/EIB (Javni uslužbenci — Zaposleni pri EIB — Plačilo — Letna prilagoditev plač — Pravna varnost — Varstvo legitimnih pričakovanj — Posvetovanje z osebjem — Obveznost obrazložitve — Sorazmernost)	44
2021/C 35/57	Zadeva T-620/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 — Ace of spades/EUIPO — Krupp in Borrmann (JC JEAN CALL Champagne ROSÉ) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava tridimenzionalne znamke Evropske unije JC JEAN CALL Champagne ROSÉ — Prejšnje tridimenzionalne znamke Evropske unije — Relativni razlogi za zavrnitev — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Neobstoj škodovanja ugledu — Člen 8(5) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 8(5) Uredbe 2017/1001))	44

2021/C 35/58	Zadeva T-621/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp in Borrmann (JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava tridimenzionalne znamke Evropske unije JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE – Prejšnje tridimenzionalne znamke Evropske unije – Relativni razlogi za zavrnitev – Podobnost znakov – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Neobstoj škodovanja ugledu – Člen 8(5) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 8(5) Uredbe 2017/1001))	45
2021/C 35/59	Zadeva T-622/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp in Borrmann (JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava tridimenzionalne znamke Evropske unije JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE – Prejšnje tridimenzionalne znamke Evropske unije – Relativni razlogi za zavrnitev – Podobnost znakov – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Neobstoj škodovanja ugledu – Člen 8(5) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 8(5) Uredbe 2017/1001))	46
2021/C 35/60	Zadeva T-705/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – GV/Komisija (Javni uslužbenci – Uradniki – Psihično nadlegovanje – Prošnja za pomoč – Zavrnitev prošnje – Interes službe – Enakovrednost delovnih mest – Razumen rok – Neobstoj dokaza na prvi pogled – Odgovornost) . .	46
2021/C 35/61	Zadeva T-819/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – Man and Machine/EUIPO – Bim Freelance (bim ready) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija – Figurativna znamka bim ready – Prejšnja figurativna znamka Evropske unije BIM freelance – Relativni razlog za zavrnitev – Neobstoj verjetnosti zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Omejitev storitev, imenovanih v prijavi znamke)	47
2021/C 35/62	Zadeva T-858/19: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – easyCosmetic Swiss/EUIPO – UWI (easycosmetic) (Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Besedna znamka Evropske unije easyCosmetic – Absolutni razlog za zavrnitev – Opisnost – Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001))	48
2021/C 35/63	Zadeva T-30/20: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – Promed/EUIPO – Centrumelektroniki (Promed) (Znamka Evropske unije – Postopek za razveljavitev – Besedna znamka Evropske unije Promed – Absolutni razlog za zavrnitev – Neobstoj razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))	48
2021/C 35/64	Zadeva T-190/20: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – Almea/EUIPO – Sanacorp Pharmahandel (Almea) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije Almea – Prejšnja nacionalna besedna znamka MEA – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))	49
2021/C 35/65	Zadeva T-536/19: Sklep Splošnega sodišča z dne 7. decembra 2020 – Militos Symvouleftiki/Komisija (Ničnostna tožba – Javna naročila storitev – Postopek javnega razpisa – Zagotavljanje storitev v sektorju organizacije komunikacijskih dejavnosti za predstavništvo Komisije v Grčiji – Razveljavitev javnega razpisa – Neobstoj pravnega interesa – Nedopustnost)	50
2021/C 35/66	Zadeva T-792/19: Sklep Splošnega sodišča z dne 4. decembra 2020 – Agepha Pharma/EUIPO – Apogepha Arzneimittel (AGEPHA) (Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Umik ugovora – Ustavitev postopka)	50

2021/C 35/67	Zadeva T-185/20: Sklep Splošnega sodišča z dne 1. decembra 2020 – Tikal Marine Systems/EUIPO – Ultra Safety Systems (Tikal Tef-Gel) (Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Umik zahteve za ugotovitev ničnosti – Ustavitev postopka)	51
2021/C 35/68	Zadeva T-192/20: Sklep Splošnega sodišča z dne 1. decembra 2020 – Tikal Marine Systems/EUIPO – Ultra Safety Systems (Ultra Tef-Gel) (Znamka Evropske unije – Postopek izbrisa – Umik zahteve za razveljavitev – Ustavitev postopka)	51
2021/C 35/69	Zadeva T-685/20: Tožba, vložena 16. novembra 2020 – Asian Gear/EUIPO – Multimox (Roller) . . .	52
2021/C 35/70	Zadeva T-686/20: Tožba, vložena 16. novembra 2020 – Asian Gear/EUIPO – Multimox (Roller) . . .	53
2021/C 35/71	Zadeva T-695/20: Tožba, vložena 18. novembra 2020 – OG/EIB	53
2021/C 35/72	Zadeva T-703/20: Tožba, vložena 27. novembra 2020 – Mylan Ireland/EMA	54
2021/C 35/73	Zadeva T-706/20: Tožba, vložena 30. novembra 2020 – MiMedx Group/EUIPO – DIZG (Epiflex) . .	55
2021/C 35/74	Zadeva T-711/20: Tožba, vložena 3. decembra 2020 – Puma/EUIPO – CMS (CMS Italy)	56
2021/C 35/75	Zadeva T-712/20: Tožba, vložena 3. decembra 2020 – Škoda Investement/EUIPO – Škoda Auto (Prikaz puščice s krilom)	57
2021/C 35/76	Zadeva T-715/20: Tožba, vložena 4. decembra 2020 – Degode/EUIPO – Leo Pharma (Skinovea) . . .	57
2021/C 35/77	Zadeva T-721/20: Tožba, vložena 9. decembra 2020 – Skupno podjetje Clean Sky 2/NG	58
2021/C 35/78	Zadeva T-722/20: Tožba, vložena 10. decembra 2020 – Far Polymers in drugi/Komisija	59

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2021/C 35/01)***Zadnja objava**

UL C 28, 25.1.2021

Prejšnje objave

UL C 19, 18.1.2021

UL C 9, 11.1.2021

UL C 443, 21.12.2020

UL C 433, 14.12.2020

UL C 423, 7.12.2020

UL C 414, 30.11.2020

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 3. decembra 2020 – Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd/Distillerie Bonollo SpA in drugi

(Zadeva C-461/18 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Damping – Uvoz vinske kisline s poreklom iz Kitajske – Pritožba, ki jo vložijo intervenient na prvi stopnji – Člen 56, drugi odstavek, drugi stavek, Statuta Sodišča Evropske unije – Delni vmesni pregled – Izguba statusa podjetja, ki deluje v pogojih tržnega gospodarstva, med postopkom pregleda – Sprememba dokončne protidampinške dajatve – Določitev normalne vrednosti – Člen 11(9) Uredbe (ES) št. 1225/2009 – Nasprotna pritožba – Ničnostna tožba, ki so jo vložili konkurenčni proizvajalci s sedežem na ozemlju Evropske unije – Dopustnost – Neposredno nanašanje – Delitev pristojnosti za izvršitev sodbe)

(2021/C 35/02)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (zastopnika: K. Adamantopoulos, dikigoros, in P. Billiet, advocaat)

Druge stranke v postopku: Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl (zastopnika: R. MacLean, solicitor in A. Bochon, avocat), Comercial Química Sarasa SL, Svet Evropske unije (zastopniki: H. Marcos Fraile in B. Driessen, agenta, skupaj z N. Tuominen, avokatā), Evropska komisija (zastopnika: M. França, J.-F. Brakeland in A. Demeneix, agenti)

Izrek

1. Glavna pritožba se zavrne.
2. Točka 2 izreka sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 3. maja 2018, Distillerie Bonollo in drugi/Svet (T 431/12, EU:T:2018:251), se razveljavi v delu, v katerem je Splošno sodišče Evropske unije Svetu Evropske unije naložilo, naj sprejme ukrepe za izvršitev navedene sodbe.
3. V preostalem se nasprotna pritožba zavrne.
4. Družba Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd poleg svojih stroškov nosi stroške, ki so jih v zvezi z glavno pritožbo priglasili družbe Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA in Caviro Distillerie Srl ter Svet Evropske unije in Evropska komisija.
5. Evropska komisija poleg svojih stroškov nosi štiri petine stroškov, ki so jih v zvezi z nasprotno pritožbo priglasile družbe Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA in Caviro Distillerie Srl.

6. Družba Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd in Svet Evropske unije nosita vsak svoje stroške v zvezi z nasprotno pritožbo.

(¹) UL C 341, 24.9.2018.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 26. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Högsta förvaltningsdomstolen – Švedska) – Skatteverket/Sögård Fastigheter AB

(Zadeva C-787/18) (¹)

(Predhodno odločanje – Nacionalna zakonodaja, ki določa popravek odbitkov davka na dodano vrednost (DDV) s strani davčnega zavezanca, ki ni tisti, ki je prvotno izvedel odbitek – Prodaja nepremičnine posameznikom s strani družbe, ki to nepremičnino oddaja, kot jo je oddajala tudi družba, ki je bila prejšnja lastnica nepremičnine – Prenehanje davčne zavezanosti za DDV ob prodaji nepremičnine posameznikom)

(2021/C 35/03)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Skatteverket

Tožena stranka: Sögård Fastigheter AB

Izrek

Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki ob tem, da na podlagi člena 188(2) te direktive določa, da odsvojitelj nepremičnine ni dolžan izvesti popravka odbitka vstopnega davka na dodano vrednost, kadar bo pridobitelj to nepremičnino uporabljal le za transakcije, pri katerih je davek odbiten, določa tudi, da mora pridobitelj izvesti popravek tega odbitka za preostali čas obdobja popravka, kadar zadevno nepremičnino sam prenese na tretjo osebo, ki je ne bo uporabljala za take transakcije.

(¹) UL C 72, 25.2.2019.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 1. decembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Federatie Nederlandse Vakbeweging/Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

(Zadeva C-815/18) (¹)

(Predhodno odločanje – Direktiva 96/71/ES – Člen 1(1) in (3) ter člen 2(1) – Napotitev delavcev na delo v okviru opravljanja storitev – Vozniki tovornih vozil v mednarodnem prevozu – Področje uporabe – Pojem „napoteni delavec“ – Kabotaža – Člen 3(1), (3) in (8) – Člen 56 PDEU – Svoboda opravljanja storitev – Kolektivne pogodbe, razglašene za splošno veljavne)

(2021/C 35/04)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Tožene stranke: Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

Izrek

1. Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev je treba razlagati tako, da se uporablja za čezmejno opravljanje storitev v sektorju cestnega prevoza.
2. Člen 1(1) in (3) ter člen 2(1) Direktive 96/71 je treba razlagati tako, da je delavec, ki opravlja dejavnost voznika v sektorju mednarodnega cestnega prevoza v okviru pogodbe o zakupu vozil med podjetjem, v katerem je zaposlen in ki ima sedež v državi članici, in podjetjem, ki je v drugi državi članici, kot je tista, v kateri zadevna oseba običajno dela, delavec, ki je napoten na ozemlje države članice v smislu teh določb, če opravljanje njegovega dela za zadevni omejen čas izkazuje zadostno povezavo s tem ozemljem. Obstoj take povezave se določi v okviru celovite presoje elementov, kot so narava dejavnosti, ki jih zadevni delavec opravlja na navedenem ozemlju, stopnja intenzivnosti povezave dejavnosti tega delavca z ozemljem vsake države članice, v kateri dela, in delež, ki ga navedene dejavnosti na tem ozemlju pomenijo v celotni prevoznih storitvi.

Dejstvo, da voznik v mednarodnem cestnem prometu, ki ga je podjetje s sedežem v državi članici posredovalo podjetju s sedežem v drugi državi članici, prejema navodila, povezana z njegovimi nalogami, in da te začne ali konča opravljati na sedežu tega drugega podjetja, samo po sebi ne zadostuje za ugotovitev, da je bil ta voznik napoten na ozemlje te druge države članice v smislu Direktive 96/71, če opravljanje dela navedenega voznika na podlagi drugih dejavnikov ne izkazuje zadostne povezave s tem ozemljem.

3. Člen 1(1) in (3) ter člen 2(1) Direktive 96/71 je treba razlagati tako, da obstoj povezanosti podjetij v skupino, ki so stranke pogodbe o posredovanju dela delavcev drugemu uporabniku, kot tak ni upošteven za presojo obstoja napotitve delavcev.
4. Člen 1(1) in (3) ter člen 2(1) Direktive 96/71 je treba razlagati tako, da je delavca, ki opravlja dejavnost voznika v sektorju cestnega prevoza in ki v okviru pogodbe o zakupu vozil med podjetjem, v katerem je zaposlen in ki ima sedež v državi članici, in podjetjem, ki je v drugi državi članici, opravlja kabotažo na ozemlju države članice, ki ni tista, v kateri običajno dela, načeloma treba šteti za napotenega na ozemlje države članice, v kateri se ta kabotaža opravlja. Trajanje kabotaže je element, ki – brez poseganja v morebitno uporabo člena 3(3) te direktive – ni upošteven za presojo obstoja take napotitve.
5. Člen 3(1) in (8) Direktive 96/71 je treba razlagati tako, da je treba o vprašanju, ali je bila kolektivna pogodba razglašena za splošno veljavno, odločiti na podlagi veljavnega nacionalnega prava. Pojmu, na katerega se nanašata ti določbi, ustreza kolektivna pogodba, ki ni bila razglašena za splošno veljavno, vendar je za podjetja, ki spadajo pod to pogodbo, njeno spoštovanje pogoj za oprostitev uporabe druge kolektivne pogodbe, ki je razglašena za splošno veljavno, in katere določbe so v bistvu enake določbam te druge kolektivne pogodbe.

(¹) UL C 122, 1.4.2019.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 25. novembra 2020 – Evropska komisija/GEA Group AG(Zadeva C-823/18 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Omejevalni sporazumi – Evropski trgi kositrnih toplotnih stabilizatorjev in toplotnih stabilizatorjev na osnovi epoksidiranega sojinca olja in estrov – Določanje cen, razdelitev trgov in izmenjevanje občutljivih poslovnih informacij – Uporaba zgornje meje 10 % prometa za enega od subjektov, ki sestavljajo podjetje – Razveljavitev sklepa o spremembi globe, določene v prvotni odločbi o ugotovitvi kršitve – Globe – Pojem „podjetje“ – Solidarna odgovornost za plačilo globe – Načelo enakega obravnavanja – Rok za plačilo globe v primeru spremembe)

(2021/C 35/05)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: sprva T. Christoforou, P. Rossi in V. Bottka, nato P. Rossi in V. Bottka, agenti)

Druga stranka v postopku: GEA Group AG (zastopnika: C. Wagner in I. du Mont, Rechtsanwälte)

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 18. oktobra 2018, GEA Group/Komisija (T-640/16, EU:T:2018:700), se razveljavi.
2. Zadeva T-640/16 se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 93, 11.3.2019.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 3. decembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Repsol Petróleo, SA/Administración General del Estado(Zadeva C-44/19) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Direktiva 2003/96/ES – Obdavčitev energentov in električne energije – Člen 21(3) – Nenastanek obdavčljivega dogodka – Poraba energentov na območju obrata, v katerem so bili proizvedeni, za proizvodnjo končnih energentov, pri kateri so neizogibno pridobljeni tudi proizvodi, ki niso energenti)

(2021/C 35/06)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Repsol Petróleo, SA

Tožena stranka: Administración General del Estado

Izrek

Člen 21(3), prvi stavek, Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije je treba razlagati tako, da se, kadar se v obratu, v katerem se proizvajajo energenti, namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo, uporabljajo energenti, ki so bili proizvedeni v tem istem obratu, in se s tem postopkom neizogibno pridobijo tudi proizvodi, ki niso energenti in ki imajo ekonomsko vrednost, za del porabe, ki pripelje do pridobitve teh proizvodov, ki niso energenti, ne uporabi izjema glede obdavčljivega dogodka, ki ima za posledico naložitev plačila trošarine na energente, predvidena v tej določbi.

(¹) UL C 155, 6.5.2019.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 25. novembra 2020 – Evropska komisija/Portugalska republika

(Zadeva C-49/19) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države – Elektronske komunikacije – Univerzalna storitev in pravice uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami – Direktiva 2002/22/ES – Omrežja in storitve – Člen 13 – Financiranje obveznosti zagotavljanja univerzalne storitve – Mehanizem delitve – Načela preglednosti, najmanjšega izkrivljanja na trgu, nediskriminacije in sorazmernosti)

(2021/C 35/07)

Jezik postopka: portugalsščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva L. Nicolae, P. Costa de Oliveira in G. Braga da Cruz, nato L. Nicolae in G. Braga da Cruz, agenti)

Tožena stranka: Portugalska republika (zastopniki: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa in J. Marques, agenti, skupaj z D. Silva Morais, advogado)

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 112, 25.3.2019.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Wikingerhof GmbH & Co. KG/Booking.com BV

(Zadeva C-59/19) (¹)

(Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Uredba (EU) št. 1215/2012 – Sodna pristojnost – Člen 7, točki 1 in 2 – Posebna pristojnost v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti – Tožba za prenehanje poslovnih praks, za katere se šteje, da so v nasprotju s konkurenčnim pravom – Zatrjevanje zlorabe prevladujočega položaja, ki se kaže v poslovnih praksah, zajetih s pogodbenimi določbami – Platforma za spletno rezervacijo nastanitve booking.com)

(2021/C 35/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Wikingerhof GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Booking.com BV

Izrek

Člen 7, točka 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da se uporablja za tožbo, s katero se zahteva prenehanje nekaterih ravnanj, ki se izvajajo v okviru pogodbenega razmerja med tožečo in toženo stranko, pri čemer ta tožba temelji na trditvi o zlorabi prevladujočega položaja zadnjenavedene stranke, ki pomeni kršitev konkurenčnega prava.

(¹) UL C 155, 6.5.2019.

**Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. decembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Tribunalul București – Romunija) – Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul
București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București**

(Zadeva C-62/19) (¹)

(Predhodno odločanje – Člen 56 PDEU – Uporabnost – Popolnoma notranji položaj – Direktiva 2000/31/ES – Člen 2, točka (a) – Pojem „storitve informacijske družbe“ – Člen 3(2) in (4) – Člen 4 – Uporabnost – Direktiva 2006/123/ES – Storitve – Poglavji III (Svoboda ustanavljanja za ponudnike) in IV (Prost pretok storitev) – Uporabnost – Člena 9 in 10 – Direktiva (EU) 2015/1535 – Člen 1(1)(e) in (f) – Pojem „predpis o storitvah“ – Pojem „tehnični predpis“ – Člen 5(1) – Neobstoj predhodne sporočitve – Možnost sklicevanja – Dejavnost povezovanja oseb, ki želijo uporabiti prevoz v mestu, s pooblaščenimi vozniki taksija, prek aplikacije za pametni telefon – Opredelitev – Nacionalna ureditev, ki za to dejavnost določa sistem predhodne izdaje dovoljenja)

(2021/C 35/09)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Tribunalul București

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Star Taxi App SRL

Toženi stranki: Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

ob udeležbi: IB, Camera Națională a Taximetriștilor din România, D'Artex Star SRL, Auto Cobălcescu SRL, Cristaxi Service SRL

Izrek

1. Člen 2, točka (a), Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju), ki napotuje na člen 1(1)(b) Direktive (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe, je treba razlagati tako, da storitev posredovanja, ki vključuje povezovanje oseb, ki želijo uporabiti prevoz v mestu, s pooblaščenimi vozniki taksija proti plačilu prek aplikacije za pametni telefon, za katero je ponudnik navedene storitve s temi vozniki za to sklenil pogodbe o opravljanju storitev v zameno za plačilo mesečne naročnine, ne da bi jim posredoval naročila, ne določa cene vožnje, niti ne zagotavlja pobiranja plačil vožnje od teh oseb, ki jo plačajo neposredno vozniku taksija in tudi ne izvaja nadzora nad kakovostjo vozil in njihovih voznikov ter nad ravnanjem zadnjih navedenih, pomeni „storitev informacijske družbe“ v smislu teh določb.
2. Člen 1(1)(f) Direktive 2015/1535 je treba razlagati tako, da ureditev lokalnega organa, ki opravljanje storitve posredovanja, katere predmet je povezovanje oseb, ki želijo uporabiti prevoz v mestu, s pooblaščenimi vozniki taksijev proti plačilu prek aplikacije za pametni telefon, in ki spada k opredelitvi „storitev informacijske družbe“ v smislu člena 1(1)(b) Direktive 2015/1535, pogojuje z obveznostjo pridobitve predhodnega dovoljenja, ki že velja za druge ponudnike storitev rezervacije taksijev, ni „tehnični predpis“ v smislu člena 1(1)(f) Direktive 2015/1535.
3. Člen 56 PDEU, člen 3(2) in (4) Direktive 2000/31 ter člen 16 Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu je treba razlagati tako, da se ne uporabljajo za spor, v katerem so vsi upošteveni elementi omejeni le na eno državo članico.

Člen 4 Direktive 2000/31 je treba razlagati tako, da se ne uporablja za ureditev države članice, ki opravljanje storitve posredovanja, katere predmet je povezovanje oseb, ki želijo uporabiti prevoz v mestu, s pooblaščenimi vozniki taksijev prek aplikacije za pametni telefon proti plačilu, in ki spada k opredelitvi „storitev informacijske družbe“ v smislu člena 2, točka (a) Direktive 2000/31, ki napotuje na člen 1(1)(b) Direktive 2015/1535, pogojuje z obveznostjo pridobitve predhodnega dovoljenja, ki že velja za druge ponudnike storitev rezervacije taksijev.

Člena 9 in 10 Direktive 2006/123 je treba razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi države članice, ki opravljanje storitve posredovanja, katere predmet je povezovanje oseb, ki želijo uporabiti prevoz v mestu, s pooblaščenimi vozniki taksijev prek aplikacije za pametni telefon proti plačilu, pogojuje z obveznostjo predhodnega dovoljenja za opravljanje njihove dejavnosti, če pogoji pridobitve tega dovoljenja ne ustrezajo zahtevam iz teh členov, ker nalagajo predvsem tehnične zahteve, ki niso ustrezne za zadevno storitev, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

(¹) UL C 164, 13.5.2019.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 3. decembra 2020 – Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal/Svet Evropske unije

(Združeni zadevi C-72/19 P in C-145/19 P) (¹)

(Pritožba – Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Egiptu – Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov – Seznam oseb, subjektov in organov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov – Ohranitev imen tožečih strank na seznamu – Odločba organa tretje države – Dolžnost Sveta Evropske unije, da preveri, ali sta bili ob sprejetju te odločbe spoštovani pravici do obrambe in do učinkovitega sodnega varstva – Obveznost obrazložitve)

(2021/C 35/10)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

(Zadeva C-72/19 P)

Pritožniki: Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh, Khadiga Mahmoud El Gammal (zastopniki: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, ter G. Martin, C. Enderby Smith in F. Holmey, solicitors)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije (zastopniki: sprva J. Kneale in V. Piessevaux, nato A. Antoniadis in V. Piessevaux, agenti)

(Zadeva C-145/19 P)

Pritožniki: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, ki zastopa tudi Suzanne Saleh Thabet in Alao Mohameda Hosnija Elsayeda Mubaraka, vsi trije dediči Mohameda Hosnija Elsayeda Mubaraka (zastopniki: Lord Anderson, QC, B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, ter G. Martin, C. Enderby Smith in F. Holmey, solicitors)

Druga stranka v postopku: Svet Evropske unije (zastopniki: sprva J. Kneale in V. Piessevaux, nato M. Balta in V. Piessevaux, agenti)

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 22. novembra 2018, Saleh Thabet in drugi/Svet (T-274/16 in T-275/16, neobjavljena, EU:T:2018:826), se razveljavi v delu, v katerem je Splošno sodišče zavrnilo tožbo za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta (SZVP) 2016/411 z dne 18. marca 2016 o spremembi Sklepa 2011/172/SZVP o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom zaradi razmer v Egiptu in Sklepa Sveta (SZVP) 2017/496 z dne 21. marca 2017 o spremembi Sklepa 2011/172/SZVP o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom zaradi razmer v Egiptu.
2. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 12. decembra 2018, Mubarak/Svet (T-358/17, neobjavljena, EU:T:2018:905), se razveljavi.
3. Sklepa 2016/411 in 2017/496 se razglasita za nična v delu, v katerem se nanašata na osebe Suzanne Saleh Thabet, Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak, Heddy Mohamed Magdy Hussein Rassekh in Khadiga Mahmoud El Gammal.
4. Sklep 2017/496, Izvedbena uredba Sveta (EU) 2017/491 z dne 21. marca 2017 o izvajanju Uredbe (EU) št. 270/2011 o omejevalnih ukrepih zoper nekatere osebe in subjekte glede na razmere v Egiptu, Sklep Sveta (SZVP) 2018/466 z dne 21. marca 2018 o spremembi Sklepa 2011/172/SZVP o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom zaradi razmer v Egiptu in Izvedbena uredba Sveta (EU) 2018/465 z dne 21. marca 2018 o izvajanju Uredbe (EU) št. 270/2011 o omejevalnih ukrepih zoper nekatere osebe in subjekte glede na razmere v Egiptu se razglasijo za nični v delu, v katerem se nanašajo na Mohameda Hosnija Elsayeda Mubaraka.
5. Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in pritožbenega postopka.

(¹) UL C 155, 6.5.2019.
UL C 148, 29.4.2019.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. novembra 2020 (predloga za sprejetje predhodne odločbe
Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Nizozemska) – R.N.N.S. (C-225/19),
K.A. (C-226/19)/Minister van Buitenlandse Zaken**

(Združeni zadevi C-225/19 in C-226/19) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Vizumski zakonik Skupnosti – Uredba (ES) št. 810/2009 – Člen 32, od (1) do (3) – Sklep o zavrnitvi izdaje vizuma – Priloga VI – Standardni obrazec – Obrazložitev – Grožnja javnemu redu, notranji varnosti ali javnemu zdravju oziroma mednarodnim odnosom ene ali več držav članic – Člen 22 – Postopek predhodnega posvetovanja s centralnimi organi drugih držav članic – Nasprotovanje izdaji vizuma – Pritožba zoper sklep o zavrnitvi izdaje vizuma – Obseg sodnega nadzora – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Pravica do učinkovitega pravnega sredstva)

(2021/C 35/11)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: R.N.N.S. (C-225/19), K.A. (C-226/19)

Tožena stranka: Minister van Buitenlandse Zaken

Izrek

Člen 32(2) in (3) Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 610/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013, v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba na eni strani razlagati tako, da se z njim od države članice, ki je izdala končni sklep o zavrnitvi izdaje vizuma na podlagi člena 32(1)(a)(vi) Uredbe št. 810/2009, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 610/2013, zaradi nasprotovanja druge države članice izdaji vizuma, zahteva, da v tem sklepu navede identiteto države članice, ki je nasprotovala, posebni razlog za zavrnitev, ki temelji na tem nasprotovanju, po potrebi skupaj z bistvom razlogov za navedeno nasprotovanje, in organ, na katerega se lahko prosilec za vizum obrne, da se seznanj s pravnimi sredstvi, ki so na voljo v tej drugi državi članici, ter na drugi strani tako, da sodišča države članice, ki je ta sklep izdala, če je pravno sredstvo zoper zadnjenavedeni sklep vloženo na podlagi člena 32(3) Uredbe št. 810/2009, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 610/2013, ne morejo preizkusiti vsebinske zakonitosti nasprotovanja druge države članice izdaji vizuma.

⁽¹⁾ UL C 187, 3.6.2019.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 25. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel Cluj – Romunija) – Banca B. SA/A.A.A.

(Zadeva C-269/19) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Varstvo potrošnikov – Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah – Direktiva 93/13/EGS – Posledice ugotovitve nepoštenosti pogoja – Nadomestitev nepoštenega pogoja – Način izračuna spremenljive obrestne mere – Dopustnost – Odreditev strankama, naj se pogajata)

(2021/C 35/12)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel Cluj

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Banca B. SA

Tožena stranka: A.A.A.

Izrek

Člen 6(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da mora nacionalno sodišče po ugotovitvi nepoštenosti pogojev, s katerimi je določen mehanizem določitve spremenljive obrestne mere v kreditni pogodbi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, in kadar ta pogodba po odpravi zadevnih nepoštenih pogojev ne more več obstajati, kadar bi imela ugotovitev ničnosti navedene pogodbe posebej škodljive posledice za potrošnika in kadar ne obstaja nobena dispozitivna določba nacionalnega prava, ob upoštevanju svojega celotnega nacionalnega prava sprejeti vse ukrepe, ki so potrebni za varstvo potrošnika pred posebej škodljivimi posledicami, ki bi jih lahko povzročila ničnost navedene pogodbe. V okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, nič ne nasprotuje, med drugim, temu, da nacionalno sodišče stranki pozove, naj se pogajata, da bi določili način izračuna obrestne mere, pod pogojem, da določi okvir teh pogajanj in da je njihov namen, da se med pravicami in obveznostmi sopogodbениkov vzpostavi dejansko ravnovesje, zlasti ob upoštevanju cilja varstva potrošnikov, na katerem temelji Direktiva 93/13.

(¹) UL C 238, 15.7.2019.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 25. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte suprema di cassazione – Italija) – Istituto nazionale della previdenza sociale/WS

(Zadeva C-302/19) (¹)

(Predhodno odločanje – Direktiva 2011/98/EU – Status delavcev iz tretjih držav, ki so imetniki enotnega dovoljenja – Člen 12 – Pravica do enakega obravnavanja – Socialna varnost – Ureditev države članice, v skladu s katero se družinski člani imetnika enotnega dovoljenja, ki ne prebivajo na ozemlju te države članice, ne upoštevajo pri ugotavljanju upravičenosti do družinske dajatve)

(2021/C 35/13)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Istituto nazionale della previdenza sociale

Tožena stranka: WS

Izrek

Člen 12(1)(e) Direktive 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici, je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, v skladu s katero se pri ugotavljanju pravic do prejemka iz sistema socialne varnosti ne upoštevajo družinski člani imetnika enotnega dovoljenja v smislu člena 2(c) te direktive, ki ne prebivajo na ozemlju te države članice, ampak v tretji državi, medtem ko se družinski člani državljana navedene države članice, ki prebivajo v tretji državi, upoštevajo.

(¹) UL C 288, 26.8.2019.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 25. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte suprema di cassazione – Italija) – Istituto nazionale della previdenza sociale/VR

(Zadeva C-303/19) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Direktiva 2003/109/ES – Status državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas – Člen 11 – Pravica do enakega obravnavanja – Socialna varnost – Ureditev države članice, v skladu s katero se družinski člani rezidenta za daljši čas, ki ne prebivajo na ozemlju te države članice, ne upoštevajo pri ugotavljanju upravičenosti do družinskega dodatka)

(2021/C 35/14)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Istituto nazionale della previdenza sociale

Tožena stranka: VR

Izrek

Člen 11(1)(d) Direktive Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, v skladu s katero se pri ugotavljanju pravic do prejema iz sistema socialne varnosti ne upoštevajo družinski člani rezidenta za daljši čas v smislu člena 2(b) te direktive, ki ne prebivajo na ozemlju te države članice, ampak v tretji državi, medtem ko se družinski člani državljana navedene države članice, ki prebivajo v tretji državi, upoštevajo, če navedena država članica ni izrazila namena, da bo pri prenosu te direktive v nacionalno pravo uporabila odstopanje od enakega obravnavanja, ki ga dopušča člen 11(2) navedene direktive.

⁽¹⁾ UL C 288, 26.8.2019.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 3. decembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší správní soud – Češka republika) – BONVER WIN, a.s./Ministerstvo financí ČR

(Zadeva C-311/19) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Svoboda opravljanja storitev – Omejitve – Nacionalna zakonodaja, ki prepoveduje prirejanje iger na srečo na nekaterih krajih – Uporabljenost člena 56 PDEU – Obstoj čezmejnega elementa)

(2021/C 35/15)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: BONVER WIN, a.s.

Tožena stranka: Ministerstvo financí ČR

Izrek

Člen 56 PDEU je treba razlagati tako, da se uporablja za položaj družbe s sedežem v državi članici, ki je izgubila dovoljenje za prirejanje iger na srečo, potem ko je v tej državi članici začela veljati zakonodaja, ki določa kraje, v katerih je dovoljeno prirejati takšne igre, in ki se brez razlikovanja uporablja za vse ponudnike, ki opravljajo svojo dejavnost na ozemlju te države članice, ne glede na to, ali ti ponudniki storitve opravljajo za državljane navedene države članice ali državljane drugih držav članic, kadar del njenih strank prihaja iz države članice, ki ni država članica njenega sedeža.

(¹) UL C 213, 24.6.2019.

**Sodba Sodišča (peti senat) z dne 3. decembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Verwaltungsgericht Berlin – Nemčija) – Ingredion Germany GmbH/Bundesrepublik Deutschland**

(Zadeva C-320/19) (¹)

(Predhodno odločanje – Okolje – Direktiva 2003/87/ES – Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov – Člen 3(h) – Novi udeleženci – Člen 10a – Prehodna ureditev brezplačne dodelitve pravic do emisije – Sklep 2011/278/EU – Člen 18(1)(c) – Raven dejavnosti glede goriva – Člen 18(2), drugi pododstavek – Vrednost zadevnega faktorja uporabe zmogljivosti)

(2021/C 35/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Berlin

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ingredion Germany GmbH

Tožena stranka: Bundesrepublik Deutschland

Izrek

Člen 18(2), drugi pododstavek, Sklepa Komisije 2011/278/EU z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta je treba razlagati tako, da je za brezplačno dodelitev pravic do emisije novim udeležencem zadevni faktor uporabe zmogljivosti omejen na vrednost, ki je nižja od 100 %.

(¹) UL C 246, 22.7.2019.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 3. decembra 2020 – Région de Bruxelles-Capitale/Evropska komisija

(Zadeva C-352/19 P) (¹)

(Pritožba – Uredba (ES) št. 1107/2009 – Dajanje fitofarmaceutskih sredstev v promet – Izvedbena uredba (EU) 2017/2324 – Obnovitev odobritve aktivne snovi „glifosat“ – Člen 263 PDEU – Procesno upravičenje regionalne enote – Neposredno nanašanje)

(2021/C 35/17)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Région de Bruxelles-Capitale (zastopnik: A. Bailleux, avocat)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: X. Lewis, F. Castillo de la Torre, I. Naglis in F. Castilla Contreras, agenti)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Région de Bruxelles-Capitale (regija Bruselj – glavno mesto, Belgija) se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 220, 1.7.2019.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 25. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Ondernemingsrechtbank Antwerpen – Belgija) – Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)/Weareone.World BVBA, Wecandance NV

(Zadeva C-372/19) (¹)

(Predhodno odločanje – Konkurenca – Člen 102 PDEU – Zloraba prevladujočega položaja – Pojem „nepoštene cene“ – Organizacija za kolektivno upravljanje avtorskih pravic – Položaj dejanskega monopola – Prevladujoči položaj – Zloraba – Predvajanje glasbenih del na glasbenih festivalih – Lestvica, ki temelji na bruto prihodkih od prodaje vstopnic – Razumna povezava s storitvijo organizacije za kolektivno upravljanje – Določitev dejansko predvajanega deleža glasbenega repertoarja organizacije za kolektivno upravljanje pravic)

(2021/C 35/18)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Toženi stranki: Weareone.World BVBA, Wecandance NV

Izrek

Člen 102 PDEU je treba razlagati tako, da ne gre za zlorabo prevladujočega položaja v smislu tega člena, kadar organizacija za kolektivno upravljanje, ki ima dejanski monopol v državi članici, organizatorjem glasbenih prireditev za pravico do priobčitve glasbenih del javnosti določi lestvico, v kateri:

- so na eni strani nadomestila, dolgovana na podlagi avtorske pravice, izračunana na podlagi tarife, ki se uporablja za bruto prihodke od prodaje vstopnic, ne da bi bilo mogoče od teh prihodkov odšteti vse stroške, ki so povezani z organizacijo festivala in ki niso povezani z glasbeni deli, predvajanimi na tem festivalu, če glede na vse upoštevne okoliščine obravnavanega primera nadomestila, ki jih organizacija za kolektivno upravljanje dejansko določi na podlagi te lestvice, niso pretirana zlasti glede na naravo in obseg uporabe del, ekonomsko vrednost, ki jo ta uporaba ustvarja, in ekonomsko vrednost storitev te organizacije za upravljanje, kar pa mora preveriti nacionalno sodišče, ter

- je na drugi strani uporabljen večstopenjski pavšalni sistem, da se med predvajanimi glasbenimi deli določi delež tistih del, ki izhaja iz repertoarja te organizacije za upravljanje, če ni druge metode, s katero bi bilo mogoče natančneje opredeliti in količinsko določiti uporabo teh del ter uresničiti isti legitimni cilj, to je varstvo interesov avtorjev, skladateljev in glasbenih založnikov, ne da bi se s tem nesorazmerno povečali stroški, nastali z upravljanjem pogodb in nadzorom uporabe avtorsko varovanih glasbenih del, kar pa mora preveriti nacionalno sodišče glede na konkreten primer, ki ga obravnava, in ob upoštevanju vseh upoštevnihih okoliščin, tudi razpoložljivosti in zanesljivosti predloženih podatkov ter obstoječih tehnoloških orodij.

(¹) UL C 270, 12.8.2019.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Østre Landsret – Danska) – Viasat Broadcasting UK Ltd/TV2/Danmark A/S, Kraljevina Danska

(Zadeva C-445/19) (¹)

(Predhodno odločanje – Državne pomoči – Javna radiotelevizijska družba – Člen 106(2) PDEU – Storitve splošnega gospodarskega pomena – Pomoč, ki je združljiva z notranjim trgov – Člen 108(3) PDEU – Priglasitev – Neobstoje – Obveznost prejemnika, da plača obresti za obdobje nezakonnosti te pomoči – Izračun obresti – Zneski, ki se upoštevajo)

(2021/C 35/19)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Østre Landsret

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Viasat Broadcasting UK Ltd

Toženi stranki: TV2/Danmark A/S, Kraljevina Danska

Izrek

1. Člen 108(3) PDEU je treba razlagati tako, da obveznost nacionalnih sodišč, da prejemniku državne pomoči, ki se je izvajala v nasprotju s to določbo, naložijo plačilo obresti za obdobje nezakonnosti te pomoči, velja tudi, kadar Evropska komisija z dokončnim sklepom ugotovi združljivost navedene pomoči z notranjim trgov na podlagi člena 106(2) PDEU.
2. Člen 108(3) PDEU je treba razlagati tako, da obveznost nacionalnih sodišč, da prejemniku državne pomoči, ki se je izvajala v nasprotju s to določbo, naložijo plačilo obresti za obdobje nezakonnosti te pomoči, velja tudi za pomoči, ki jih je ta prejemnik prenesel na povezana podjetja, in pomoči, ki mu jih je izplačalo podjetje pod državnim nadzorom.

(¹) UL C 270, 12.8.2019.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hof van beroep te Brussel – Belgija) – kazenski postopek zoper AZ

(Zadeva C-510/19) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijete – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 6(2) – Pojem „izvršitveni pravosodni organ“ – Člen 27(2) – Pravilo specialnosti – Člen 27(3)(g) in (4) – Odstopanje – Pregon za kaznivo „dejanje, ki se razlikuje“ od kaznivega dejanja, zaradi katerega je bila opravljena predaja – Soglasje izvršitvenega pravosodnega organa – Soglasje državnega tožilstva izvršitvene države članice)

(2021/C 35/20)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hof van beroep te Brussel

Stranka v kazenskem postopku v glavni stvari

AZ

Ob udeležbi: Openbaar Ministerie, YU, ZV

Izrek

1. Pojem „izvršitveni pravosodni organ“ v smislu člena 6(2) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je avtonomen pojem prava Unije, ki ga je treba razlagati tako, da zajema organe države članice, ki – ne da bi bili nujno sodniki ali sodišča – sodelujejo pri izvajanju sodne oblasti v kazenskih zadevah v tej državi članici in delujejo neodvisno pri opravljanju nalog, ki izhajajo iz izvrševanja evropskega naloga za prijete, ter svoje naloge opravljajo v okviru postopka, ki izpolnjuje zahteve, ki izhajajo iz učinkovitega sodnega varstva.
2. Člen 6(2) ter člen 27(3)(g) in (4) Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299, je treba razlagati tako, da državni tožilec države članice, ki lahko, čeprav sodeluje pri izvajanju sodne oblasti, v okviru izvajanja svoje pristojnosti odločanja prejme posamično navodilo izvršilne veje oblasti, ni „izvršitveni pravosodni organ“ v smislu teh določb.

⁽¹⁾ UL C 312, 16.9.2019.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 3. decembra 2020 – Evropska komisija/Kraljevina Belgija

(Zadeva C-767/19) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države – Direktivi 2009/72/ES in 2009/73/ES – Notranji trg z električno energijo in zemeljskim plinom – Dejansko ločevanje med upravljanjem prenosnih sistemov za električno energijo in plin na eni in dejavnostma dobave in proizvodnje na drugi strani – Vzpostavitev neodvisnih nacionalnih regulativnih organov)

(2021/C 35/21)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: O. Beynet in Y. G. Marinova, agentki)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija (zastopniki: L. Van den Broeck, M. Jacobs in C. Pochet, agenti, skupaj z G. Blockom, avocat)

Izrek

1. Kraljevina Belgija ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES ter Direktive 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES, s tem da ni pravilno prenesla:

— člena 9(1)(a) vsake od direktiv 2009/72 in 2009/73;

— člena 37(4)(a) in (b) Direktive 2009/72 ter člena 41(4)(a) in (b) Direktive 2009/73 ter

— člena 37(6), od (a) do (c), in (9) Direktive 2009/72 ter člena 41(6), od (a) do (c), in (9) Direktive 2009/73.

2. Kraljevini Belgiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 10, 13.1.2020.

**Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 25. novembra 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Okresný súd Košice I – Slovaška) – NI, OJ, PK/Sociálna poisťovňa**

(Zadeva C-799/19) (¹)

*(Predhodno odločanje – Socialna politika – Direktiva 2008/94/ES – Člena 2 in 3 – Varstvo delavcev
v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca – Pojma „neporavnane terjatve delavcev“ in „plačilna
nesposobnost delodajalca“ – Nesreča pri delu – Smrt delavca – Odškodnina za nepremoženjsko škodo –
Izterjava terjatve od delodajalca – Nemožnost – Jamstvena ustanova)*

(2021/C 35/22)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitevno sodišče

Okresný súd Košice I

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: NI, OJ, PK

Tožena stranka: Sociálna poisťovňa

Izrek

1. Člen 2(1) Direktive 2008/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca je treba razlagati tako, da se delodajalec, zoper katerega je bil vložen predlog za uvedbo izvršilnega postopka na podlagi sodno priznane pravice do odškodnine, vendar je bila terjatev v okviru izvršilnega postopka zaradi dejanske insolventnosti tega delodajalca razglašena za neizterljivo, ne more šteti za „plačilno nesposobnega“. Predložitevno sodišče pa mora preveriti, ali se je zadevna država članica v skladu s členom 2(4) te direktive odločila, da varstvo delavcev, določeno z navedeno direktivo, razširi na tak položaj insolventnosti, ki se ugotovi z drugimi postopki od tistih, ki so navedeni v navedenem členu 2(1) in ki so določeni v nacionalnem pravu.

2. Člen 1(1) in člen 3 Direktive 2008/94 je treba razlagati tako, da je odškodnino, ki jo delodajalec dolguje preživelim svojcem iz naslova nepremoženjske škode, utrpele zaradi smrti zaposlenega zaradi nesreče pri delu, mogoče šteti za „terjatev delavcev, ki izhaja[...] iz pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij“, v smislu člena 1(1) te direktive le, če spada pod pojem „plačilo“, kot ga opredeljuje nacionalno pravo, kar pa mora ugotoviti nacionalno sodišče.

(¹) UL C 19, 20.1.2020.

Pritožba, ki jo je Oliver Spieker vložil 12. julija 2018 zoper sklep Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 8. maja 2018 v zadevi T-92/18, Oliver Spieker/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

(Zadeva C-455/18 P)

(2021/C 35/23)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnik: Oliver Spieker (zastopniki: A. Schönfleisch, O. Spieker, M. Alber in N. Willich, Rechtsanwälte)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 8. maja 2018 v zadevi T-92/18, Spieker/EUIPO (Science for a better skin), s katerim je Splošno sodišče zavrnilo tožbo za razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 12. decembra 2017 (R1067/2017-4), s katero je bil zavrjen predlog pritožnika za razveljavitev odločbe preizkuševalca pri EUIPO z dne 20. marca 2017;
- razveljavi odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 12. decembra 2017 (R1067/2017-4);
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka, vključno z nujnimi stroški, ki so pritožniku nastali v postopku pred četrtem odborom za pritožbe in postopku pred Splošnim sodiščem Evropske unije.

Sodišče Evropske unije (osmi senat) je s sklepom z dne 8. decembra 2020 zavrnilo pritožbo in naložilo plačilo stroškov postopka neuspeli stranki.

Pritožba, ki jo je João Miguel Barata vložil 11. junija 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 2. aprila 2020 v zadevi T-81/18, Barata/Parlament

(Zadeva C-259/20 P)

(2021/C 35/24)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: João Miguel Barata (zastopniki: G. Pandey, avocat, D. Rovetta, avocat, V. Villante, avvocato)

Druga stranka v postopku: Evropski parlament

Sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 3. decembra 2020 odločilo, da se pritožba delno zavrže kot očitno nedopustna in delno zavrne kot očitno neutemeljena ter da pritožnik nosi svoje stroške.

Pritožba, ki jo je 9. julija 2020 vložila Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 13. maja 2020 v zadevi T-445/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

(Zadeva C-307/20 P)

(2021/C 35/25)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (zastopniki: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino, Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Sodišče Evropske unije (senat za dopustitev pritožb) s sklepom z dne 29. oktobra 2020 pritožbe ni dopustilo in sklenilo, da pritožnica nosi svoje stroške.

Pritožba, ki jo je Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf vložila 9. julija 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 13. maja 2020 v zadevi T-535/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

(Zadeva C-308/20 P)

(2021/C 35/26)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (zastopniki: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Sodišče Evropske unije (senat za dopustitev pritožb) s sklepom z dne 29. oktobra 2020 pritožbe ni dopustilo, pritožnici pa je naložilo plačilo njenih stroškov.

Pritožba, ki jo je Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf vložila 9. julija 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 13. maja 2020 v zadevi T-443/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

(Zadeva C-309/20 P)

(2021/C 35/27)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (zastopniki: P. Lange, A. Auler, M. Wenz in C. Möller, Rechtsanwälte)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Sodišče (senat za dopustitev pritožb) je s sklepom z dne 29. oktobra 2020 odločilo, da pritožbe ne dopusti, in sklenilo, da pritožnica nosi svoje stroške.

Pritožba, ki jo je Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf vložila 10. julija 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 13. maja 2020 v zadevi T-446/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

(Zadeva C-310/20 P)

(2021/C 35/28)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (zastopniki: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Sodišče Evropske unije (senat za dopustitev pritožb) s sklepom z dne 29. oktobra 2020 pritožbe ni dopustilo, pritožnici pa je naložilo plačilo njenih stroškov.

Pritožba, ki jo je Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf vložila 10. julija 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 13. maja 2020 v zadevi T-444/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

(Zadeva C-311/20 P)

(2021/C 35/29)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (zastopniki: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Sodišče Evropske unije (senat za dopustitev pritožb) s sklepom z dne 29. oktobra 2020 pritožbe ni dopustilo, pritožnici pa je naložilo plačilo njenih stroškov.

Pritožba, ki jo je Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf vložila 10. julija 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 13. maja 2020 v zadevi T-534/18, Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

(Zadeva C-312/20 P)

(2021/C 35/30)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf (zastopniki: P. Lange, A. Auler, M. Wenz, C. Möller, Rechtsanwälte)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Sodišče Evropske unije (senat za dopustitev pritožb) s sklepom z dne 29. oktobra 2020 pritožbe ni dopustilo, pritožnici pa je naložilo plačilo njenih stroškov.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugalska) 16. julija 2020 — VO in drugi/SATA International — Azores Airlines, SA

(Zadeva C-316/20)

(2021/C 35/31)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitveno sodišče

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: VO, ZO, ML, NB, KE, JE, PI, VY

Tožena stranka: SATA International — Azores Airlines, SA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali pojem potovanj po ugodnejši ceni, ki ni neposredno ali posredno na voljo javnosti, vključuje potnike, ki so plačali del vozovnice, preostali znesek pa je krila letalska družba v okviru sponzorstva športnega tekmovanja?

Sodišče (deveti senat) je s sklepom z dne 26. novembra 2020 odločilo:

Člen 3(3) Uredbe (ES) št. 261/2004⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 je treba razlagati tako, da se navedena uredba ne uporablja za potnika, ki potuje z vozovnico po ugodnejši ceni, ki jo je letalski prevoznik izdal v okviru sponzorstva nekega dogodka in do katere so upravičene le nekatere osebe, pri čemer je za izdajo te vozovnice potrebno predhodno in posamično dovoljenje tega letalskega prevoznika.

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10.

Pritožba, ki jo je Dermavita Co. Ltd vložila 21. avgusta 2020 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 25. junija 2020 v zadevi T-104/19, Dermavita/EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM)

(Zadeva C-400/20 P)

(2021/C 35/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Dermavita Co. Ltd (zastopnik: D. Todorov, адвокат)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Allergan Holdings France

S sklepom z dne 3. decembra 2020 je Sodišče (senat za dopustitev pritožb) odločilo, da se pritožba ne dopusti in da pritožnica nosi svoje stroške.

Pritožba, ki jo je 25. septembra 2020 vložila Evropska komisija zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi razširjeni senat) z dne 15. julija 2020 v združenih zadevah T-778/16 in T-892/16, Irska in drugi/Komisija

(Zadeva C-465/20 P)

(2021/C 35/33)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: L. Flynn, P.-J. Loewenthal in F. Tomat, agenti)

Druge stranke v postopku: Irska, Apple Sales International (ASI), Apple Operations Europe (AOE), Veliko vojvodstvo Luksemburg, Republika Poljska, Nadzorni organ EFTA

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
- zavrne prve štiri tožbene razloge in osmi tožbeni razlog v zadevi T-778/16 ter prvih pet tožbenih razlogov, osmi tožbeni razlog in štirinajsti tožbeni razlog v zadevi T-892/16;
- zadevo vrne Splošnemu sodišču v razsojanje, da preizkusi tožbene razloge, ki še niso bili obravnavani; in
- pridrži odločitev o stroških postopka na prvi stopnji in postopka s pritožbo.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija navaja dva pritožbena razloga.

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je pri zavrnitvi primarne ugotovitve o prednosti iz spornega sklepa⁽¹⁾ večkrat napačno uporabilo pravo. Ta pritožbeni razlog ima tri dele:

- Prvič, v točkah 125, od 183 do 187, 228, 242, 243 in 249 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče napačno razlagalo sporni sklep, ker je ugotovilo, da je primarna ugotovitev prednosti temeljila zgolj na tem, da sedeža družb ASI in AOE nista imela zaposlenih in fizično nista obstajala, ne da bi se z njo poskusilo prikazati, da sta irski podružnici družb ASI in AOE dejansko opravljali naloge, ki upravičujejo, da se licence skupine Apple za intelektualno lastnino razporedijo k tema podružnicama. V točkah od 281 do 305 obrazložitve spornega sklepa so analizirane dejanske naloge, ki so se opravljale na sedežih in v irskih podružnicah, da bi se utemeljilo, zakaj je treba licence skupine Apple za intelektualno lastnino razporediti k irskima podružnicama. To, da Splošno sodišče ni ustrezno obravnavalo strukture in vsebine spornega sklepa ter razlag v pisnem stališču Komisije glede nalog, ki so se opravljale na sedežih in v irskih podružnicah, pomeni kršitev postopka. To, da je Splošno sodišče v nadaljevanju, in sicer v točkah od 268 do 283, 286 in 287 izpodbijane sodbe priznalo, da so v spornem sklepu preučene naloge, ki sta jih opravljali irski podružnici, za utemeljitev razporeditve licenc skupine Apple za intelektualno lastnino k njima, pomeni protislovno razlogovanje, kar je enako kot neobstoj obrazložitve.
- Drugič, v točkah 267, 269, 273, 274, 275, 277, 281, 283 in od 298 do 302 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče kršilo pristop ločenih subjektov in neodvisno tržno načelo, kar pomeni kršitev člena 107(1) PDEU in/ali izkrivljanje nacionalnega prava, ker se je sklicevalo na naloge, ki jih opravlja družba Apple Inc., da bi zavrnilo razporeditev licenc skupine Apple za intelektualno lastnino k irskima podružnicama v spornem sklepu. To, da Splošno sodišče ni preučilo pojasnil v točkah od 308 do 318 spornega sklepa in pisnega stališča Komisije v zvezi s tem, zakaj naloge, ki jih je opravljala družba Apple Inc., niso pomembne glede razporejanja dobička znotraj družb ASI in AOE, pomeni kršitev postopka in pomanjkljivo obrazložitev.

— Tretjič, Splošno sodišče je v točkah 301 in od 303 do 309 izpodbijane sodbe kršilo pristop ločenih subjektov in neodvisno tržno načelo, kar pomeni kršitev člena 107(1) PDEU in/ali izkrivljanje nacionalnega prava, ker je ugotovilo, da formalna dejanja poslovdij družb ASI in AOE pomenijo naloge, ki sta jih v zvezi z licencami skupine Apple za intelektualno lastnino opravljala njuna sedeža. To, da Splošno sodišče ni preučilo pojasnil Komisije v spornem sklepu in njenem pisnem stališču glede tega, zakaj ta dejanja ne pomenijo nalog, ki bi jih opravljala sedeža, za namene uporabe pristopa ločenih subjektov in neodvisnega tržnega načela, pomeni kršitev postopka in pomanjkanje obrazložitve. Splošno sodišče je s tem, da se je pri svoji ugotovitvi oprlo na nedopustne dokaze, kršilo postopek.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je zavrnilo podredno ugotovitev prednosti v spornem sklepu. Ta pritožbeni razlog ima tri dele.

- Prvič, v točkah 349, 416, 434 in 435 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri uporabi pravil o dokaznem standardu, ki ga mora Komisija doseči za dokazanost prednosti.
- Drugič, v točkah od 315 do 481 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče kršilo postopek, ker se je za zavrnitev podredne ugotovitve prednosti oprlo na trditve, ki jih niso niti Irska niti družbi ASI in/ali AOE navedle v njihovih tožbah na prvi stopnji.
- Tretjič, v točkah od 315 do 481 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče napačno razlagalo sporni sklep in kršilo člen 107(1) PDEU ter/ali izkrivilo nacionalno pravo s tem, da je ugotovilo, da v okviru podrednega sklepanja iz spornega sklepa ni izkazan obstoj prednosti.

(¹) Sklep Komisije (EU) 2017/1283 z dne 30. avgusta 2016 o državni pomoči SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP), ki jo je Irska odobrila skupini Apple (UL 2017, L 187, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Mons (Belgija) 5. oktobra 2020 – TP/Institut des Experts en Automobiles

(Zadeva C-502/20)

(2021/C 35/34)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel de Mons

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik, tožena stranka v prvotnem postopku: TP

Nasprotna stranka, tožeča stranka v prvotnem postopku: Institut des Experts en Automobiles

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je določbe členov 5[(1), točka 2(b), in člena] 6 belgijskega zakona z dne 15. maja 2007 o priznavanju in zaščiti poklica izvedenca avtomobilske stroke v povezavi z določbami zakona z dne 12. februarja 2008 o uvedbi splošnega okvira za priznavanje poklicnih kvalifikacij EU, zlasti členov 6, 8 in 9, mogoče razlagati tako, da se ponudnik storitve, ki prestavi kraj svojega sedeža v drugo državo članico, ne bi mogel po tej spremembi v svoji državi izvora, to je Belgiji, vpisati v register občasnih in priložnostnih ponudnikov storitev pri IEA, da bi v tej državi opravljaj občasno in priložnostno dejavnost? Ali je taka razlaga združljiva s svobodo ustanavljanja, priznana v pravu Unije?

2. Ali je razlaga določb členov 5[(1), točka 2(b), in člena] 6 belgijskega zakona z dne 15. maja 2007 o priznavanju in zaščiti poklica izvedenca avtomobilske stroke v povezavi z določbami zakona z dne 12. februarja 2008 o uvedbi splošnega okvira za priznavanje poklicnih kvalifikacij EU⁽¹⁾, zlasti členov 6, 8 in 9 – v skladu s katero bi pojem občasne in priložnostne dejavnosti izključeval možnost, da ponudnik storitev s sedežem v državi članici izvora opravlja storitve v namembni državi članici, če se te storitve do določene mere ponavljajo, vendar niso redne, ali da ima v tej državi določeno infrastrukturo – združljiva z določbami zgoraj navedene direktive?

(¹) UL 2005, L 255, str. 22.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Avstrija) 19. oktobra 2020 – J.P./B.d.S.L.

(Zadeva C-521/20)

(2021/C 35/35)

Jezik postopka: neščina

Predložitveno sodišče

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: J.P.

Tožeči organ: B.d.S.L.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (zlasti v povezavi z Direktivo o evrovinjeti 1999/62/ES)⁽¹⁾ razlagati tako, da je kombinacija nacionalne ureditve, s katero je – tako kot s členom 20(2) BStMG v povezavi s členom 22(2) VStG – naložen kumulativni pregon in kaznovanje zaporednih kršitev obveznosti plačila cestnine, storjenih na posameznih odsekih poti, v nasprotju s prepovedjo večkratnega pregona in kaznovanja, če nista obenem za zakonski ravni določeni dolžnost usklajevanja za vse organe in sodišča, pristojne za izvajanje tega kazenskega postopka, in izrecna obveznost učinkovite uporabe načela sorazmernosti glede višine enotne kazni?

(¹) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 1999/62/ES z dne 17. junija 1999 o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 4, str. 372).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberstern Gerichtshof (Avstrija) 19. oktobra 2020 – OE/VY

(Zadeva C-522/20)

(2021/C 35/36)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberstern Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: OE

Tožena stranka: VY

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je člen 3(1)(a), šesta alineja, Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 ⁽¹⁾ Sveta z dne 27. novembra 2003 v nasprotju s prepovedjo diskriminacije iz člena 18 PDEU, ker, odvisno od državljanstva vlagatelja, v primerjavi s členom 3(1)(a), peta alineja, Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 Sveta z dne 27. novembra 2003 kot pogoj za pristojnost sodišč v državi prebivanja določa krajše prebivanje vlagatelja?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali taka kršitev prepovedi diskriminacije pomeni, da je v skladu s splošnim pravilom iz člena 3(1)(a), peta alineja, Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 Sveta z dne 27. novembra 2003 za vse vlagatelje, ne glede na njihovo državljanstvo, dvanajstmesečno prebivanje pogoj za sklicevanje na pristojnost sodišča v kraju prebivanja ali pa je treba za vse vlagatelje izhajati iz pogoja šestmesečnega prebivanja?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 243).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 19. oktobra 2020 –
Association France Nature Environnement/Premier ministre et Ministre de la Transition écologique
et solidaire**

(Zadeva C-525/20)

(2021/C 35/37)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Association France Nature Environnement

Toženi stranki: Premier ministre, Ministre de la Transition écologique et solidaire

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 4 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 ⁽¹⁾ razlagati tako, da državam članicam omogoča, da pri izdaji dovoljenja za program ali projekt ne upoštevajo njegovih kratkotrajnih začasnih vplivov brez dolgoročnih posledic na stanje površinske vode?
2. Če je odgovor pritrdilen, katere pogoje bi morali ti programi in projekti izpolnjevati v smislu člena 4 Direktive, še zlasti odstavkov 6 in 7 tega člena?

⁽¹⁾ UL L 327, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 21. oktobra
2020 – Finanzamt B/W AG**

(Zadeva C-538/20)

(2021/C 35/38)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožena stranka in revident: Finanzamt B

Tožeča stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: W AG

Druga stranka: Bundesministerium der Finanzen

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 43 v povezavi s členom 48 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (zdaj člen 49 v povezavi s členom 54 Pogodbe o delovanju Evropske unije) razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, ki družbi rezidentki preprečuje, da od svojega obdavčljivega dobička odbije izgube, ki jih je imela stalna poslovna enota v drugi državi članici, če je ta družba na eni strani izčrpala vse možnosti za odbitek teh izgub, ki jih ponuja zakonodaja države članice, v kateri je ta stalna poslovna enota, in na drugi strani prenehala prejemati kakršne koli prihodke od te stalne poslovne enote, tako da navedenih izgub nikakor ni več mogoče upoštevati v navedeni državi članici („dokončne“ izgube), tudi takrat, kadar gre pri zadevni zakonodaji za oprostitev dobičkov in izgub na podlagi bilateralnega sporazuma o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki sta ga sklenili obe državi članici?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: Ali je treba člen 43 v povezavi s členom 48 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (zdaj člen 49 v povezavi s členom 54 Pogodbe o delovanju Evropske unije) razlagati tako, da nasprotuje tudi določbam nemškega Gewerbesteueresetz (zakon o davku na dohodek iz poslovne dejavnosti), ki družbi rezidentki preprečujejo, da od svojega obdavčljivega donosa iz poslovne dejavnosti odbije „dokončne“ izgube stalne poslovne enote v drugi državi članici, kot so opisane v prvem vprašanju?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: Ali lahko v primeru zaprtja stalne poslovne enote v drugi državi članici obstajajo „dokončne“ izgube, kot so opisane v prvem vprašanju, čeprav obstaja vsaj teoretična možnost, da družba ponovno odpre stalno poslovno enoto v zadevni državi članici, katere dobiček bi se lahko morebiti poračunal s prejšnjimi izgubami?
4. Če je odgovor na prvo in tretje vprašanje pritrdilen: Ali je mogoče tudi tiste izgube stalne poslovne enote, ki jih je bilo mogoče v skladu z zakonodajo države, na ozemlju katere je stalna poslovna enota, prenesti vsaj enkrat v naslednje davčno obdobje, šteti za „dokončne“ izgube, kot so opisane v prvem vprašanju, in ki jih mora upoštevati država rezidentstva matične družbe?
5. Če je odgovor na prvo in tretje vprašanje pritrdilen: Ali je obveznost upoštevanja čezmejnih „dokončnih“ izgub omejena na višino izgube, ki bi jo družba lahko uveljavljala v zadevni državi članici, v kateri je stalna poslovna enota, če upoštevanje izgub v tej državi ne bi bilo izključeno?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Saarbrücken (Nemčija)
26. oktobra 2020 – Koch Media GmbH/FU

(Zadeva C-559/20)

(2021/C 35/39)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landgericht Saarbrücken

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in pritožnica: Koch Media GmbH

Tožena stranka in nasprotna stranka v pritožbenem postopku: FU

Vprašanja za predhodno odločanje

1. (a) Ali je treba člen 14 Direktive o uveljavljanju⁽¹⁾ razlagati tako, da so z njim kot „pravni stroški“ ali kot „drugi izdatki“ zajeti potrebni odvetniški stroški, ki imetniku pravic intelektualne lastnine v smislu člena 2 Direktive o uveljavljanju nastanejo zato, ker izvensodno, z opominom, uveljavlja opustitveni zahtevek zoper kršitelja teh pravic?

- (b) Če je odgovor na prvo vprašanje, točka (a), nikalen: ali je treba člen 13 Direktive o uveljavljanju razlagati tako, da so z njim kot odškodnine zajeti odvetniški stroški iz prvega vprašanja, točka (a)?

2. (a) Ali je treba pravo Unije, zlasti ob upoštevanju

— členov 3, 13 in 14 Direktive o uveljavljanju,

— člena 8 Direktive o avtorski pravici⁽²⁾ in

— člena 7 Direktive o računalniških programih⁽³⁾,

razlagati tako, da ima imetnik pravic intelektualne lastnine v smislu člena 2 Direktive o uveljavljanju načeloma pravico do povračila odvetniških stroškov iz prvega vprašanja, točka (a), v celoti, vsekakor pa do povračila njihovega ustreznega in bistvenega dela, tudi če

— je kršitev pravic, ki je predmet pregona, storila fizična oseba zunaj svoje poklicne ali gospodarske dejavnosti, in

— nacionalna ureditev za ta primer določa, da se taki odvetniški stroški praviloma lahko povrnejo samo glede na zmanjšano vrednost spora?

- (b) Če je odgovor na drugo vprašanje, točka (a), pritrdilen: ali je treba pravo Unije, navedeno v drugem vprašanju, točka (a), razlagati tako, da je odstopanje od načela iz drugega vprašanja, točka (a), v skladu s katerim je treba imetniku pravic odvetniške stroške iz prvega vprašanja, točka (a), povrniti v celoti ali vsekakor v ustreznem in bistvenem delu,

ob upoštevanju drugih dejavnikov (kot so na primer aktualnost dela, trajanje objave in to, da je kršitev storila fizična oseba zunaj svoje gospodarske ali poklicne dejavnosti)

mogoče,

tudi če gre pri kršitvi pravic intelektualne lastnine v smislu člena 2 Direktive o uveljavljanju za izmenjavo datotek (filesharing), torej za dajanje dela na voljo javnosti s tem, da se njegov brezplačni prenos ponuja vsem udeležencem prosto dostopne menjalne borze brez upravljanja digitalnih pravic?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 2, str. 32.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230.

⁽³⁾ UL 2009, L 111, str. 16.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione tributaria provinciale di Parma (Italija) 30. oktobra 2020 – Casa di Cura Città di Parma SpA/Agenzia delle Entrate

(Zadeva C-573/20)

(2021/C 35/40)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Commissione tributaria provinciale di Parma

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Casa di Cura Città di Parma SpA

Tožena stranka: Agenzia delle Entrate

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali obstaja neskladje med nacionalno zakonodajo in pravom [Evropske unije] ter, natančneje, med členoma 19, peti odstavek, in 19a uredbe predsednika Republike 633/72 (to so nacionalni predpisi, s katerimi je urejen mehanizem t. i. pro-rata neodbitnosti DDV), na eni strani, ter členom 17(2)(a) Direktive ES št. 388 z dne 17. maja 1977 ⁽¹⁾ na drugi?
2. Ali je neenako obravnavanje, ki obstaja med italijanskimi zdravstvenimi izvajalci, ki štejejo za „končne potrošnike“ (ki jih bremeni DDV), in zdravstvenimi izvajalci drugih držav članic Evropske unije (Belgija, Bolgarija, Nemčija, Grčija, Francija in Španija), ki štejejo za „vmesne gospodarske subjekte“ (s pravico do odbitka DDV), [v skladu s pravom Unije]?
3. Ali obstaja neenako obravnavanje glede sistema DDV med različnimi državami članicami Evropske unije, glede na to, da so za razliko od oprostitve DDV, ki se uporablja v Italiji, enake zdravstvene storitve v drugih državah članicah Evropske unije (Belgija, Bolgarija, Nemčija, Grčija, Francija in Španija) predmet DDV, zaradi česar se za enake zdravstvene storitve uporabljajo različne stopnje DDV in zato različna pravica do odbitka DDV?
4. Ali je neenakost, ki obstaja med italijanskimi zdravstvenimi izvajalci (vključno s Casa di Cura Città di Parma) in izvajalci iz drugih držav članic Evropske unije (Belgija, Bolgarija, Nemčija, Grčija, Francija in Španija) – glede na to, da so storitve zadnjenavedenih predmet davka na dodano vrednost in imajo zato, za razliko od italijanskih zdravstvenih izvajalcev, ustrezno pravico do odbitka in/ali povračila DDV, plačanega za dobave – [v skladu s pravom Evropske unije]?

⁽¹⁾ Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL 1977, L 145, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzgericht (Avstrija) 3. novembra 2020 – XO/Finanzamt Waldviertel

(Zadeva C-574/20)

(2021/C 35/41)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: XO

Toženi organ: Finanzamt Waldviertel

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje, ki se nanaša na veljavnost sekundarne zakonodaje:

Ali sta člena 4 in 7 Uredbe (ES) št. 883/2004 ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 465/2012 ⁽²⁾ veljavna?

Drugo vprašanje:

Ali je treba člen 7 Uredbe št. 883/2004, zlasti njegov naslov „Odstop od pravil glede stalnega prebivališča“, razlagati tako, da je preprečil pravno veljavno sprejetje indeksacije družinskih dajatev glede na kupno moč v državi stalnega prebivališča, ki je urejena v splošnih določilih člena 8a Familienlastenausgleichsgesetz 1967 (zakon o izravnavi družinskih stroškov iz leta 1967; v nadaljevanju FLAG), člena 33(3), točka 2, Einkommensteuergesetz 1988 (zakon o dohodnini iz leta 1988; v nadaljevanju: EStG) in Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung (uredba o prilagoditvi družinskega dodatka in odbitka davka za otroke v EU; v nadaljevanju: EU-Anpassungsverordnung), kadar ta za določene države članice pomeni znižanje vrednosti družinskega dodatka?

Tretje vprašanje:

Ali je treba prepoved zmanjšanja denarnih dajatev, ki je določena v členu 7 Uredbe št. 883/2004, zlasti njeno besedno zvezo „se denarne dajatve [...] ne morejo zmanjšati, spremeniti, začasno ustaviti, odvzeti ali zapleniti“ razlagati tako, da v skladu z navedeno določbo ni preprečil veljavnega sprejetja določb člena 8a FLAG in člena 33(3), točka 2, EStG, ki ureja indeksiranje družinskih dajatev s kupno močjo v državi stalnega prebivališča, kadar je treba obravnavane družinske dajatve višje ovrednotiti?

Četrto in peto vprašanje, ki se nanašata na izvedensko mnenje, ki je bilo podlaga za spremembo zakona:

Četrto vprašanje:

Ali je treba člena 7 in 67 Uredbe št. 883/2004 razlagati tako in ju razmejiti na tak način, da se člen 7 nanaša na postopek sprejetja pravila glede stalnega prebivališča v parlamentu države članice kot splošnega in abstraktnega pravila, medtem ko se člen 67 v konkretnem posamičnem primeru nanaša na način sprejetja posamičnega in konkretnega pravila in je naslovljen neposredno na nosilca, kot se je sprva izkazal na podlagi naslova II osnovne uredbe?

Peto vprašanje:

Ali je treba člena 67, 68(1) in (2) Uredbe št. 883/2004 in člen 60(1) Uredbe št. 987/2009 razlagati tako, da jih je treba, tako kot njihove predhodne določbe iz členov 73 in 76 Uredbe št. 1408/71 in člena 10 Uredbe št. 574/72 uporabiti skupaj in ju zato razlagati le v kontekstu, in da ob upoštevanju prepovedi prekrivanja skupaj sledita cilju, da oseba ne bi izgubila pravic, kar se zagotavlja s tipizacijo in določitvijo hierarhije udeleženih držav članic, kot je določena v členu 68(1) in (2), in izrecno odreditvijo morebitnih doplačil pristojne države članice, katere zakonodaja velja sekundarno, tako da ni dopustna ločena razlaga člena 67 Uredbe št. 883/2004, kot izhaja iz izvedenskega mnenja?

Šesto vprašanje:

Ali je treba pojem „se splošno uporablja“ uredbe in besedno zvezo „Zavezujoča je v celoti in se neposredno uporablja“ iz člena 288, drugi odstavek, PDEU razlagati tako, da sta preprečila tudi pravno veljavno sprejetje posamičnih pravil pristojnih nosilcev, ki so se opirali na pravila, ki določajo indeksacijo, in odločba, zoper katero je bila v postopku v glavni stvari vložena pritožba, formalno ni postala pravnomočna (dokončna)?

Sedmo vprašanje:

Ali sta člen 53(1) FLAG iz prvotne različice Budgetbegleitgesetz (spremljevalni zakon o proračunu) z dne 29. decembra 2000, BGBl 1142/2000, in člen 53(4) FLAG iz prvotne različice zveznega zakona z dne 4. decembra 2018, s katerim se spremenijo Familienlastenausgleichsgesetz 1967 (zakon o izravnavi družinskih stroškov iz leta 1967), Einkommensteuergesetz 1988 (zakon o dohodnini iz leta 1988) in Entwicklungshelfergesetz (zakon o razvojnih delavcih), BGBl I 83/2018, v nasprotju s prepovedjo prenosa uredb v smislu člena 288, drugi odstavek, PDEU?

Vprašanja od osmega do dvanajstega, ki jih je treba preučiti skupaj

Osmo vprašanje:

Ali je treba zahtevo po enakem obravnavanju kot državljani v skladu s členom 4 Uredbe št. 883/2004 oziroma prepoved diskriminacije iz člena 45(2) PDEU, ki je njegov temelj, razlagati tako, da sta upoštevana, le če je delavec migrant izenačen z državljanom, ki uresničuje položaj z nacionalnimi elementi, in mu zato vnaprej sporočijo in tekoče mesečno vnaprej izplačujejo družinski dodatek v skladu s členom 12 v povezavi s členoma 2 in 8 FLAG, ali je zahteva po enakem obravnavanju kot državljani izpolnjena, če je delavec migrant izenačen z državljanom, ki tako kot on uresničuje meddržavni položaj v skladu s členom 4 FLAG, vendar pa v drugem primeru družinski dodatek na podlagi člena 4(4) FLAG prejme šele letno po poteku koledarskega leta za zadevno koledarsko leto?

Deveto vprašanje

Ali je treba v členu 68(2), drugi stavek, Uredbe št. 883/2004 določeno mirovanje upravičenosti do družinskih dajatev na podlagi druge nasprotujoče si zakonodaje do višine zneska, ki je določen v skladu s zakonodajo, ki velja primarno, razlagati tako, da nasprotuje pravilu države članice o prepovedi prekrivanja, kakršen je člen 4, od (1) do (3), FLAG, ki določa, da je Avstrija kot primarno pristojna država članica v izhodiščnem položaju, kakršen je obravnavani, upravičena, da zmanjša družinske dodatke za upravičenosti do „primerljivega tujega dodatka“ v drugi državi članici, ker je že pravilo prava Unije preprečilo prepoved prekrivanja in je pravilo prepovedi prekrivanja iz člena 4, od (1) do (3), FLAG zato brezpredmetno?

Deseto vprašanje

Ali je v členu 68(2), drugi stavek, Uredbe št. 883/2004 določeno mirovanje upravičenosti do družinskih dajatev na podlagi druge nasprotujoče si zakonodaje do višine zneska, ki je določen v skladu z zakonodajo, ki velja primarno, razlagati tako, da je država članica, katere zakonodaja velja sekundarno in ki mora na podlagi določb prava Unije upoštevati mirovanje družinskih dajatev, kot so določene v njeni zakonodaji, zavezana, da zavrne zahtevek delavca migranta ali družinskega člana ali druge osebe, ki bi bila sicer po zakonodaji države članice upravičena, in da družinske dajatve do višine zneska, ki je določen po zakonodaji, ki velja primarno, ne dodeli, celo če bi bila s povsem nacionalnega vidika – morda na podlagi alternativne pravne podlage – odobritev dopuščena?

Enajsto vprašanje

V primeru pritrdilnega odgovora na deseto vprašanje se postavi vprašanje, ali bi morala država članica, katere zakonodaja velja sekundarno in ki mora na podlagi zahteve prava Unije upoštevati mirovanje družinskih dajatev, ki so določene v njeni zakonodaji, vendar pa zaradi nižje višine ni dolžna plačati razlike med zneski v višini zneska dajatev, ki bi tega presegal, zahtevek zavrni z utemeljitvijo, da mirovanje iz člena 68(2), drugi stavek, Uredbe št. 882/2004 nasprotuje dodelitvi upravičenosti do družinskih dajatev?

Dvanajsto vprašanje

Ali je treba člen 68(1) in (2) Uredbe št. 883/2004 razlagati tako, da obrazec E411 Upravne komisije za socialno varnost delavcev migrantov, ki ga mora v točkah 6 in 7 izpolniti tista država članica, katere zakonodaja velja sekundarno, v položaju kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ne ustreza več potrebam obveščenosti države članice, katere zakonodaja veljajo primarno, ker primarno pristojna država članica potrebuje informacijo druge države članice v smislu desetega in enajstega vprašanja, da ta izvaja mirovanje iz člena 68(2), drugi stavek, Uredbe št. 883/2004, zaradi česar ni treba obravnavati pravnega položaja države članice, v katerega spada tudi dohodkovni prag?

Trinajsto vprašanje:

Ali je treba dolžnost prenovitve zakonodaje, ki jo je Sodišče na podlagi načela lojalnosti v skladu s členom 4(3) PEU razvilo v svoji ustaljeni sodni praksi, razumeti tako, da bi jo lahko na podlagi predloga predložitvenega sodišča uresničilo tudi Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče, Avstrija)?

Štirinajsto vprašanje:

Ali je treba člen 267, prvi odstavek, točka (b), PDEU o vprašanju veljavnosti sekundarne zakonodaje, ki je obvezno celo za predložitveno sodišče, ki ni zadnja instanca, in z vprašanjem veljavnosti povezano obveznost predložitvenega sodišča, da zagotovi uporabo veljavnega prava Unije z izdajo sklepa o dovolitvi začasne odredbe, s katerim zaradi primarnosti prava Unije revizija ni bila dopuščena, razlagati tako, da pravo Unije nasprotuje pravilom držav članic, kakršne so člen 133(4) in 9 B Bundes-Verfassungsgesetz (zvezni ustavni zakon; v nadaljevanju: B-VG) v povezavi s členom 25a, od (1) do (3), Verwaltungsgerichtshofgesetz (zakon o vrhovnem upravnem sodišču; v nadaljevanju: VwGG) ter člen 30a(7) VwGG, ki strankam izhodiščnega upravnega postopka priznava pravico do nacionalnega pravnega varstva Verwaltungsgerichtshof (vrhovno upravno sodišče, Avstrija) v obliki izredne revizije zoper sklep Verwaltungsgericht (upravno sodišče, Avstrija)?

(¹) Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72, popravljena v UL 2004, L 200, str. 1).

(²) Uredba (EU) št. 465/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti in Uredbe (ES) št. 987/2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 (UL 2012, L 149, str. 4).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 4. novembra 2020 – CC/Pensionsversicherungsanstalt

(Zadeva C-576/20)

(2021/C 35/42)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: CC

Tožena stranka: Pensionsversicherungsanstalt

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 44(2) Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (¹) razlagati tako, da nasprotuje upoštevanju dob za vzgojo otrok, dopolnjenih v drugih državah članicah, s strani države članice, pristojne za priznanje starostne pokojnine, v skladu z zakonodajo katere je vlagateljica zahtevka za pokojnino z izjemo teh dob za vzgojo otrok svojo celotno delovno dobo opravljala dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe, že iz razloga, da ta vlagateljica zahtevka za pokojnino na dan, ko se je v skladu z zakonodajo te države članice začela upoštevati doba za vzgojo za zadevnega otroka, ni opravljala niti dejavnosti zaposlene niti dejavnosti samozaposlene osebe?

Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

2. Ali je treba prvi del prvega stavka člena 44(2) Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti razlagati tako, da država članica, ki je pristojna v skladu z naslovom II Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, dobe za vzgojo otrok v skladu svojo zakonodajo na splošno ne upošteva, ali pa je ne upošteva le v konkretnem primeru?

(¹) UL 2009, L 284, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Korneuburg (Avstrija)
10. novembra 2020 – JR/Austrian Airlines AG**

(Zadeva C-589/20)

(2021/C 35/43)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landesgericht Korneuburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: JR

Tožena stranka: Austrian Airlines AG

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 17(1) Konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz, ki je bila sprejeta 28. maja 1999 v Montrealu in jo je Evropska skupnost podpisala 9. decembra 1999, v njenem imenu pa je bila odobrena s Sklepom Sveta 2001/539/ES z dne 5. aprila 2001, ⁽¹⁾ razlagati tako, da pojem „nesreča“ v smislu te določbe zajema položaj, pri katerem potnik pri izkrcanju iz letala na zadnji tretjini premičnih stopnic za izkrcanje – iz razloga, ki ga ni mogoče ugotoviti – pade in se pri tem poškoduje, pri čemer poškodbe ni povzročil predmet, s katerim se potnikom zagotavlja storitev, v smislu sodbe Sodišča z dne 19. decembra 2019 v zadevi C-532/18, ⁽²⁾ stopnice pa niso bile v pomanjkljivem stanju, zlasti tudi niso bile spolzke?
2. Ali je treba člen 20 Konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz, ki je bila sprejeta 28. maja 1999 v Montrealu in jo je Evropska skupnost podpisala 9. decembra 1999, v njenem imenu pa je bila odobrena s Sklepom Sveta 2001/539/ES z dne 5. aprila 2001, razlagati tako, da je letalski prevoznik v celoti razbremenjen morebitne odgovornosti, če so podane okoliščine, kot so opisane pod točko 1, in se potnik pred padcem ni držal stopniščne ograje?

⁽¹⁾ Sklep Sveta z dne 5. aprila 2001 o sklenitvi Konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz (Montrealska konvencija) s strani Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 5, str. 491).

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2019:1127.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 11. novembra
2020 – Reprensus GmbH/S-V Pavlovi Trejd EOOD**

(Zadeva C-591/20)

(2021/C 35/44)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in revidentka: Reprensus GmbH

Tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: S-V Pavlovi Trejd EOOD

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 7, točki 1(a) in 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012) ⁽¹⁾ razlagati tako, da je podana sodna pristojnost za odškodninsko tožbo v zvezi z deliktom, če je tožeča stranka sklenila kupoprodajno pogodbo in plačala kupnino zaradi namerne prevare?

⁽¹⁾ UL L 351, 20.12.2012.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Markkinaoikeus (Finska) 12. novembra 2020 – Kuluttaja-asiamies/MiGame Oy

(Zadeva C-594/20)

(2021/C 35/45)

Jezik postopka: *finščina*

Predložitevno sodišče

Markkinaoikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj predloga: Kuluttaja-asiamies

Nasprotna stranka: MiGame Oy

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 21, prvi odstavek, Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotuje temu, da lahko trgovec poleg telefonske številke, za uporabo katere se zaračunava največ osnovna cena, navede telefonsko številko, ki jo potrošnik po potrebi uporabi pri zadevah v zvezi s sklenjeno pogodbo in za uporabo katere se zaračunava cena, višja od osnovne cene; dalje, ali je, če bi Sodišče presodilo, da je navedba telefonske številke, za uporabo katere se zaračunava cena, višja od osnovne cene, v nekaterih okoliščinah združljiva s členom 21, za presojo pomembno, na primer, da je telefonsko številko, za uporabo katere se zaračunava osnovna cena, mogoče preprosto najti in da je namen uporabe telefonskih številk dovolj jasno naveden, ter ali so za presojo pomembne bistvene razlike pri dosegljivosti službe za pomoč ali njena kakovost?
2. Ali je treba pojem osnovne cene iz člena 21 Direktive 2011/83/EU razlagati tako, da lahko trgovec kot telefonsko linijo za pomoč za zadevo v zvezi s sklenjeno pogodbo navede le običajno geografsko številko v fiksnem ali mobilnem omrežju ali telefonsko številko, ki je za potrošnika brezplačna; dalje, če lahko trgovec navede drugo telefonsko številko, kakšna je najvišja cena, ki se lahko za uporabo te telefonske številke zaračuna potrošniku, ki je sklenil paketno pogodbo o storitvah telefonije?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2011, L 304, str. 64).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 13. novembra 2020 – UE/ShareWood Switzerland AG in VF

(Zadeva C-595/20)

(2021/C 35/46)

Jezik postopka: *nemščina*

Predložitevno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: UE

Toženi stranki: ShareWood Switzerland AG, VF

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 6(4)(c) Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja⁽¹⁾, razlagati tako, da je treba prodajne pogodbe med podjetjem in potrošnikom, katerih predmet so drevesa tikovca in balzovca in s katerimi naj bi se pridobila lastninska pravica na drevesih z namenom, da bi se drevesa po gospodarjenju z njimi posekalo in z dobičkom prodalo, pri čemer te pogodbe za ta namen vključujejo najemno pogodbo ter pogodbo o opravljanju storitev, šteti za „pogodbe, katerih predmet je stvarna pravica na nepremičnini ali najemna pravica na nepremičnini“ v smislu te določbe?

⁽¹⁾ UL 2008, L 177, str. 6.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Törvényszék (Madžarska)
12. novembra 2020 — DuoDecad Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Zadeva C-596/20)

(2021/C 35/47)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Törvényszék

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: DuoDecad Kft.

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 2(1)(c), člen 24(1) in člen 43 Direktive Sveta 2006/112⁽¹⁾ razlagati tako, da storitev, ki se na spletni strani ponujajo končnim uporabnikom, ne opravlja pridobiteljica licence na podlagi strokovnega znanja – družba s sedežem v državi članici Unije (v sporu o glavni stvari na Portugalskem) – –, tako da ne more biti prejemnica storitve tehnične podpore na podlagi strokovnega znanja, ki jo opravlja davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici (v sporu o glavni stvari na Madžarskem) kot podizvajalec, temveč ta davčni zavezanec to storitev opravlja za izdajateljico licence na podlagi strokovnega znanja, ki ima sedež v tej drugi državi članici, v okoliščinah, v katerih je pridobiteljica licence:
 - (a) imela pisarne, najete v prvonavedeni državi članici, informacijsko in pisarniško infrastrukturo, svoje zaposlene in obsežne izkušnje na področju elektronskega poslovanja ter lastnika s širokimi mednarodnimi povezavami in poslovodjo, usposobljenega na področju elektronskega poslovanja;
 - (b) pridobila strokovno znanje, ki je odražalo postopke delovanja spletnih strani in njihovih posodobitev, v zvezi s tem izdajala mnenja, predlagala spremembe teh postopkov in jih potrjevala;
 - (c) bila prejemnica storitev, ki jih je davčni zavezanec opravljal na podlagi tega strokovnega znanja;
 - (d) redno prejemala poročila o storitvah, ki so jih izvajali podizvajalci (zlasti v zvezi s prometom na spletnih straneh in plačili, izvedenimi z bančnega računa);
 - (e) v svojem imenu registrirala spletne domene, ki so omogočale spletni dostop do spletnih strani;
 - (f) bila na spletnih straneh navedena kot izvajalka storitve;
 - (g) sama izvajala ukrepe za ohranjanje priljubljenosti spletnih strani;

- (h) sama v svojem imenu sklepala pogodbe s partnerji in podizvajalci, ki so bile potrebne za opravljanje storitve (zlasti z bankami, ki so ponujale plačilo z bančno kartico na spletnih straneh, z oblikovalci vsebin, dostopnih na spletnih straneh, in s skrbniki spletnih vsebin, ki so promovirali te vsebine);
- (i) razpolagala s celovitim sistemom prejemanja dohodkov od opravljanja zadevne storitve za končne uporabnike, kot so bančni računi, pravico do izključnega in popolnega razpolaganja z navedenimi računi, zbirko podatkov o končnih uporabnikih, ki je omogočala izdajanje računov tem uporabnikom za opravljeno storitev, in lasten računalniški program za izdajanje računov;
- (j) na spletnih straneh navedla svoj sedež v prvonavedeni državi članici kot fizično službo za podporo strankam, in
- (k) neodvisna družba tako od izdajateljice licence kot tudi od madžarskih podizvajalcev, zadolženih za izvajanje nekaterih tehničnih postopkov, opisanih v naboru strokovnega znanja (*know-how*),

pri čemer se upoštevajo tudi ta dejstva: (i) zgoraj opisane okoliščine je potrdil tudi ustrezen organ prvonavedne države članice kot organ, primeren za potrjevanje teh objektivnih okoliščin, ki jih lahko preverijo tretje osebe; (ii) to, da družba iz druge države članice ni mogla dostopati do izvajalca plačilnih storitev, ki bi zagotavljal prejem plačila prek bančne kartice na spletni strani, je bila objektivna ovira za opravljanje storitve v drugi državi članici prek spletnih strani, zato storitev, ki so se ponujale na spletnih straneh, nikoli, niti pred preiskovanim obdobjem niti po njem, ni opravljala družba s sedežem v drugi državi članici, in (iii) družba, ki je pridobila licenco, in njena povezana podjetja so z upravljanjem spletne strani dosegle dobiček, ki je na splošno večji od razlike v znesku davka, ki izhaja iz uporabe različnega ključa DDV v prvonavedeni in drugonavedeni državi članici?

2. Ali je treba člen 2(1)(c), člen 24(1) in člen 43 Direktive o DDV razlagati tako, da storitve, ki se na spletni strani ponujajo končnim uporabnikom, opravlja izdajateljica licence na podlagi strokovnega znanja – družba s sedežem v drugi državi članici Unije – in je zato ona prejemnica storitve tehnične podpore na podlagi strokovnega znanja, ki jo kot podizvajalec opravlja davčni zavezanec, ki te storitve tako ne opravlja za pridobiteljico licence s sedežem v prvonavedeni državi članici, v okoliščinah, v katerih za izdajateljico licence velja, da:

- (a) so njeni lastni viri vključevali samo eno najeto pisarno in en računalnik, ki ga je uporabljal njen poslovodja;
- (b) je kot edine lastne zaposlene imela enega poslovodjo in enega pravnega svetovalca, ki je delal s krajšim delovnim časom, po nekaj ur na teden;
- (c) razen pogodbe o razvoju strokovnega znanja ni sklenila drugih pogodb;
- (d) je v skladu s pogodbo, sklenjeno s pridobiteljem licence, imena domen, ki jih je imela v lasti, registriral pridobitelj licence v svojem imenu;
- (e) v razmerju do tretjih oseb, tako zlasti končnih uporabnikov, bank, ki so ponujale plačilo z bančno kartico na spletnih straneh, oblikovalcev vsebine, dostopne na spletnih straneh, in skrbnikov spletnih vsebin, ki so te vsebine promovirali, ni nikoli nastopala kot izvajalec zadevnih storitev;
- (f) nikoli ni izdala dokazil v zvezi s storitvami, ki se ponujajo na spletnih straneh, razen računa v zvezi s pravicami do licence, in

- (g) ni imela sistema (kot so bančni računi in druge infrastrukture), ki bi omogočal prejemanje dohodkov iz storitve, ki se opravlja prek spletnih strani,

če se pri tem upošteva tudi, da v skladu s sodbo z dne 17. decembra 2015, *WebMindLicenses* (C-419/14, EU:C:2015:832), sama po sebi niso odločilna dejstva, da je poslovodja in edini delničar družbe, ki je izdala licenco, tisti, ki je ustvaril to strokovno znanje, da poleg tega ista oseba vpliva ali določa smernice za razvoj in uporabo tega strokovnega znanja in opravljanje storitev, ki temeljijo na njem, tako da je fizična oseba, ki je poslovodja in lastnica družbe, ki je izdala licenco, tudi poslovodja in/ali lastnica tistih podizvajalskih gospodarskih družb – tako tudi tožeče stranke –, ki sodelujejo pri opravljanju storitve kot podizvajalci po naročilu pridobiteljice licence, pri čemer opravljajo ustrezne navedene naloge?

(¹) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Satversmes tiesa (Latvija) 13. novembra 2020 — AS „Pilsētas zemes dienests“/Latvijas Republikas Saeima

(Zadeva C-598/20)

(2021/C 35/48)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Satversmes tiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Pobudnica: AS „Pilsētas zemes dienests“

Institucija, ki je sprejela izpodbijani akt: Latvijas Republikas Saeima

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba oprostitvev davka na dodano vrednost za transakcije dajanja nepremičnin v najem, določeno v členu 135(1) (l) Direktive Sveta 2006/112/ES (¹) z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, razlagati tako, da navedena oprostitvev velja za dajanje zemljišča v najem v primeru prisilnega najema?
2. Ali je, če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, torej da je dajanje zemljišča v najem v primeru prisilnega najema oproščeno davka na dodano vrednost, torej ko je v vseh ostalih primerih dajanje zemljišča v najem predmet davka na dodano vrednost, taka oprostitvev v nasprotju z enim od načel Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka, in sicer načelom nevtralnosti davka na dodano vrednost?

(¹) UL 2006, L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) 13. novembra 2020 – UAB „Baltic Master“/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Zadeva C-599/20)

(2021/C 35/49)

Jezik postopka: litovščina

Predložitveno sodišče

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: UAB „Baltic Master“

Nasprotna stranka: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 29(1)(d) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 ⁽¹⁾ z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ter člen 143(1)(b), (e) ali (f) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 ⁽²⁾ z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti razlagati tako, da se šteje, da sta kupec in prodajalec povezani osebi v primerih, v katerih tako kot v obravnavani zadevi ne obstajajo dokumenti (uradni podatki), ki bi dokazovali, da nastopata kot družbenika ali da obstaja nadzor enega nad drugim, okoliščine sklenitve poslova pa na podlagi objektivnih dokazov niso značilne za izvajanje gospodarskih dejavnosti v običajnih pogojih, ampak za primere, v katerih (1) obstajajo še posebej tesni poslovni odnosi, ki temeljijo na visoki stopnji medsebojnega zaupanja med strankama posla, ali pa (2) ena stranka posla nadzira drugo ali pa obe nadzira tretja oseba?
2. Ali je treba člen 31(1) Uredbe (EGS) št. 2913/92 razlagati tako, da je z njim prepovedana določitev carinske vrednosti na podlagi informacij iz nacionalne zbirke podatkov, ki se nanašajo na eno samo carinsko vrednost blaga, ki ima isto poreklo in kateremu je, čeprav ne gre za podobno blago v smislu člena 142(1)(d) Uredbe št. 2454/93, pripisana ista oznaka TARIC?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal d'arrondissement (Luksemburg) 13. novembra 2020 – Sovim SA/Luxembourg Business Registers

(Zadeva C-601/20)

(2021/C 35/50)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal d'arrondissement

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sovim SA

Tožena stranka: Luxembourg Business Registers

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje:

Ali je člen 1(15)(c) Direktive (EU) 2018/843, ⁽¹⁾ s katerim je bil spremenjen člen 30(5), prvi pododstavek, Direktive (EU) 2015/849 ⁽²⁾ o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES tako, da državam članicam nalaga, da omogočijo dostop do informacij o dejanskem lastništvu vedno vsem članom širše javnosti brez utemeljitve upravičenega interesa, veljaven

- (a) z vidika pravice do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, ki jo zagotavlja člen 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: **Listina**), če jo razlagamo v skladu s členom 8 Evropske konvencije o človekovih pravicah ob upoštevanju ciljev, navedenih zlasti v uvodnih izjavah 30 in 31 Direktive 2018/843, ki se med drugim nanašata na boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, in
- (b) z vidika pravice do varstva osebnih podatkov, ki jo zagotavlja člen 8 Listine, in sicer v delu, v katerem se nanaša zlasti na zagotavljanje, da so osebni podatki obdelani zakonito, pošteno in na pregleden način v zvezi s posameznikom, na katerega se nanašajo, da je namen njihovega zbiranja in obdelave omejen ter da je njihov obseg najmanjši?

Drugo vprašanje:

1. Ali je treba člen 1(15)(g) Direktive 2018/843 razlagati tako, da je mogoče obstoj v njem navedenih izjemnih okoliščin, v katerih lahko države članice določijo izjeme glede dostopa širše javnosti do vseh ali nekaterih informacij o dejanskih lastnikih, kadar bi takšen dostop dejanskega lastnika izpostavil nesorazmernemu tveganju prevare, ugrabitve, izsiljevanja, prisiljenja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja, ugotoviti le, če je dokazano izjemno in nesorazmerno tveganje za prevaro, ugrabitev, izsiljevanje, prisiljenje, nadlegovanje, nasilje ali ustrahovanje, ki mu je dejansko izpostavljena posamezna oseba dejanskega lastnika in ki je konkretno, resnično in dejansko?
2. Če je odgovor pritrdilen, ali je člen 1(15)(g) Direktive 2018/843, ki se razlaga tako, veljaven z vidika pravice do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, ki jo zagotavlja člen 7 Listine, in pravice do varstva osebnih podatkov, ki jo zagotavlja člen 8 Listine?

Tretje vprašanje

1. Ali je treba člen 5(1)(a) Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES ⁽³⁾ (v nadaljevanju: Splošna uredba o varstvu podatkov), ki nalaga obveznost, da so osebni podatki obdelani zakonito, pošteno in na pregleden način v zvezi s posameznikom, na katerega se nanašajo, razlagati tako, da ne nasprotuje temu:
 - (a) da so osebni podatki o dejanskem lastniku, vpisani v register dejanskih lastnikov, ki je bil vzpostavljen v skladu s členom 30 Direktive 2015/849, kakor je bil spremenjen s členom 1(15) Direktive 2018/843, dostopni širši javnosti brez nadzora in utemeljitve s strani posameznega člana javnosti in ne da bi bila zadevna oseba (dejanski lastnik) lahko seznanjena, kdo je imel dostop do teh osebnih podatkov, ki se nanašajo nanjo; in
 - (b) da upravljavec takega registra dejanskih lastnikov omogoči dostop do osebnih podatkov dejanskih lastnikov neomejenemu in neugotovljivemu številu oseb?
2. Ali je treba člen 5(1)(b) Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki nalaga omejitve namena, razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da so osebni podatki o dejanskem lastniku, vpisani v register dejanskih lastnikov, ki je bil vzpostavljen v skladu s členom 30 Direktive 2015/849, kakor je bil spremenjen s členom 1(15) Direktive 2018/843, dostopni splošni javnosti, ne da bi upravljavec lahko zagotovil, da so bili navedeni podatki uporabljeni izključno za namen, za katerega so bili zbrani, in sicer v bistvu za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, kar je namen, za zagotovitev spoštovanja katerega ni odgovorna širša javnost?
3. Ali je treba člen 5(1)(c) Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki nalaga najmanjši obseg podatkov, razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da ima širša javnost prek registra dejanskih lastnikov, ki je bil vzpostavljen v skladu s členom 30 Direktive 2015/849, kakor je bil spremenjen s členom 1(15) Direktive 2018/843, poleg imena, meseca in letnice rojstva, državljanstva, države prebivališča dejanskega lastnika in tudi vrste ter obsega deleža v lasti dostop tudi do njegovega datuma in kraja rojstva?
4. Ali člen 5(1)(f) Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki nalaga, da so podatki obdelani na način, ki zagotavlja ustrezno varnost osebnih podatkov, vključno z zaščito pred nedovoljeno ali nezakonito obdelavo, in s tem zagotavlja celovitost in zaupnost teh podatkov, ne nasprotuje dostopu brez omejitev in brez pogojev, brez zaveze zaupnosti glede osebnih podatkov dejanskih lastnikov, ki so na voljo v registru dejanskih lastnikov, vzpostavljenem v skladu s členom 30 Direktive 2015/849, kakor je bil spremenjen s členom 1(15) Direktive 2018/843?
5. Ali je treba člen 25(2) Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki zagotavlja privzeto varstvo podatkov, na podlagi katerega se zagotovi zlasti, da osebni podatki niso samodejno dostopni nedoločenemu številu posameznikov brez posredovanja zadevnega posameznika, razlagati tako, da ne nasprotuje temu,
 - (a) da se za vstop v register dejanskih lastnikov, ki je bil vzpostavljen v skladu s členom 30 Direktive 2015/849, kakor je bil spremenjen s členom 1(15) Direktive 2018/843, ne zahteva, da se člani splošne javnosti, ki želijo vpogled v osebne podatke dejanskih lastnikov, prijavijo na spletnem mestu navedenega registra, niti

- (b) da se navedenega dejanskega lastnika ne seznanijo z nobeno od informacij o vpogledu v osebne podatke dejanskih lastnikov, vpisanih v register, niti
- (c) da se z vidika namena obdelave osebnih podatkov ne uporabi nobena omejitev glede obsega in dostopnosti zadevnih osebnih podatkov?
6. Ali je treba člene od 44 do 50 Splošne uredbe o varstvu podatkov, ki določajo stroge pogoje za prenos osebnih podatkov v tretjo državo, razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da so taki podatki o dejanskem lastniku, vpisani v register dejanskih lastnikov, ki je bil vzpostavljen v skladu s členom 30 Direktive 2015/849, kakor je bil spremenjen s členom 1 (15) Direktive 2018/84, vedno dostopni vsem članom širše javnosti brez utemeljitve upravičenega interesa in brez omejitev glede lokalizacije te javnosti?

- (¹) Direktiva (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL 2018, L 156, str. 43).
- (²) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL 2015, L 141, str. 73).
- (³) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landesgericht Salzburg (Avstrija)
18. novembra 2020 – CS/Eurowings GmbH**

(Zadeva C-613/20)

(2021/C 35/51)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landesgericht Salzburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: CS

Tožena stranka: Eurowings GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali pomeni stavka delavcev letalskega prevoznika, h kateri je pozval sindikat zaradi uveljavljanja zahtev iz naslova plač in/ali socialnih zahtev, „izredne razmere“ v smislu člena 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 (¹)?
2. Ali to velja vsaj takrat,
 - a) kadar delavci hčerinske družbe solidarno sprejmejo poziv k stavki proti matični družbi (Lufthansa AG), da bi podprli zahteve kabinskega osebja matične družbe, ki jih skuša doseči sindikat, in
 - b) zlasti takrat, kadar se stavka v hčerinski družbi po sklenitvi dogovora v matični družbi „osamosvoji“ s tem, da sindikat brez razpoznavnih razlogov vztraja pri stavki in jo celo podaljša, kabinsko osebje hčerinske družbe pa temu pozivu sledi?
3. Ali za dokaz izrednih razmer zadostuje trditev dejanskega letalskega prevoznika, da je sindikat kljub temu, da je matična družba izpolnila zahteve, brez razloga vztrajal pri pozivu k stavki in ga nazadnje celo podaljšal, in kdo nosi dokazno breme, če so podrobnejše dejanske okoliščine glede tega ostale nejasne?

4. Ali lahko stavka v hčerinski družbi tožene stranke, ki je bila 18. oktobra 2019 napovedana za 20. oktober 2019 od 5,00 do 11,00 in ki je bila nazadnje 20. oktobra 2019 ob 5,30 spontano podaljšana do 24,00, pomeni okoliščino, ki je dejansko ni mogoče obvladovati?
5. Ali pomenijo ukrepi v obliki priprave alternativnega voznega reda in uporaba nadomestnih letal za lete, ki so bili odpovedani zaradi pomanjkanja kabinskega osebja, pri katerih so bili posebej upoštevani vodni cilji in se je razlikovalo med leti znotraj Nemčije in leti znotraj Evrope, položaju primerne ukrepe, če se ob tem upošteva, da je bilo treba tega dne od 712 letov, ki bi morali biti opravljeni, odpovedati le 158 letov?
6. Katere zahteve veljajo glede trditvenega bremena dejanskega letalskega prevoznika, da je sprejel vse ustrezne ukrepe, ki jih tehnično in ekonomsko lahko nosi?

(¹) Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL 2004, L 46, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 07 zvezek 008 str. 10 – 16).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tallinna Halduskohus (Estonija) 18. novembra 2020 – AS Lux Express Estonia/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Zadeva C-614/20)

(2021/C 35/52)

Jezik postopka: estonščina

Predložitveno sodišče

Tallinna Halduskohus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: AS Lux Express Estonia

Tožena stranka: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba šteti, da je obveznost brezplačnega prevoza določenih kategorij potnikov (predšolskih otrok, invalidov do dopolnjenega 16. leta starosti, oseb s hudo obliko invalidnosti po dopolnjenem 16. letu starosti, oseb s hudo obliko slabovidnosti, spremljevalcev osebe s težjo ali hudo obliko slabovidnosti in psa vodnika oziroma psa pomočnika za osebe z invalidnostjo), ki se z zakonom enotno naloži vsem zasebnopravnim podjetjem, ki na nacionalnem ozemlju komercialno opravljajo storitve cestnega, vodnega in železniškega linijskega potniškega prevoza, obveznost javne službe v smislu člena 2(e) in člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1370/2007 (¹) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70?
2. Če gre za obveznost javne službe v smislu Uredbe št. 1370/2007, ali ima država članica na podlagi člena 4(1)(b) (i) Uredbe št. 1370/2007 pravico, da z nacionalnim zakonom izključi nadomestilo prevozniku za izpolnitev take obveznosti?

Če ima država članica pravico do izključitve o nadomestila prevozniku, pod katerimi pogoji lahko to stori?

3. Ali je v skladu s členom 3(3) Uredbe št. 1370/2007 dovoljeno s področja uporabe te uredbe izključiti tudi splošna pravila, ki določajo maksimalne tarife za kategorije potnikov, ki niso kategorije, navedene v tej določbi?

Ali obveznost obveščanja Evropske komisije iz člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije velja tudi, kadar splošna pravila o maksimalnih tarifah ne določajo o nadomestila za prevoznika?

-
4. Če se Uredba št. 1370/2007 v obravnavani zadevi ne uporablja, ali lahko nadomestilo temelji na drugem pravnem aktu Evropske unije (kot je Listina Evropske unije o temeljnih pravicah)?
 5. Katere pogoje mora izpolnjevati nadomestilo, ki ga je treba po potrebi dodeliti prevozniku, da bi bilo v skladu s pravili o državnih pomočeh?

(¹) Uredba (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L 315, str. 1).

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – Adraces/Komisija

(Zadeva T-714/18) ⁽¹⁾

(Arbitražna klavzula – Okvirni sporazum o partnerstvu – Lokalna informacijska točka Europe Direct – Odstop od pogodbe brez navedbe razloga – Pravna varnost – Načelo dobre vere – Sorazmernost – Spoštovanje pravic in legitimnih interesov pogodbenika – Pravica do dobrega upravljanja)

(2021/C 35/53)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Tožeča stranka: Adraces – Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro-Sul (Vila Velha de Ródão, Portugalska) (zastopniki: G. Gentil Anastácio, D. Pirra Xarepe, J. Whyte in M. Barros Silva, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Estrada de Solà in M. Ilkova, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 272 PDEU za, prvič, ugotovitev, da je „razveljavitev“ okvirnega sporazuma o partnerstvu COMM/LIS/ED/2018-2020_1 s strani Komisije nična, in drugič, odreditev, da mora Komisija zagotoviti vrnitev tožeče stranke v stanje pred navedeno „razveljavitvijo“.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Adraces – Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro-Sul se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 54, 11.2.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – Repsol/EUIPO – Basic (BASIC)

(Zadeva T-722/18) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek za razglasitev ničnosti – Figurativna znamka Evropske unije BASIC – Prejšnji nacionalni trgovski imeni basic in basic AG – Relativni razlogi za zavrnitev – Uporaba znaka, ki nima samo lokalnega pomena, v gospodarskem prometu – Člen 8(4) in člen 53(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postala člen 8(4) in člen 60(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001) – Razglasitev delne ničnosti – Odločba, sprejeta po tem, ko je Splošno sodišče prejšnjo odločbo razveljavilo – Vrnitev zadeve odboru za pritožbe – Nepriстойnost organa, ki je vrnil zadevo – Člen 1d Uredbe (ES) št. 216/96 – Nasprotna tožba)

(2021/C 35/54)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Repsol, SA (Madrid, Španija) (zastopnika: J.-B. Devaureix in J. C. Erdozain López, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: H. O'Neill in V. Ruzek, agenta)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Basic AG Lebensmittelhandel (München, Nemčija) (zastopnik: D. Altenburg, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora EUIPO za pritožbe z dne 22. avgusta 2018 (zadeva R 178/2018 2) v zvezi s postopkom za razglasitev ničnosti med družbo Basic Lebensmittelhandel in družbo Repsol.

Izrek

1. Odločba drugega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 22. avgusta 2018 (zadeva R 178/2018-2) se razveljavi.
2. Postopek z nasprotno tožbo se ustavi.
3. EUIPO in družba Basic AG Lebensmittelhandel poleg svojih stroškov nosita vsak polovico stroškov družbe Repsol, SA.

(¹) UL C 54, 11.2.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 2. decembra 2020 – Thunus in drugi/EIB

(Zadeva T-247/19) (¹)

(Javni uslužbenci – Osebj e EIB – Plačilo – Letna prilagoditev plač – Pravna varnost – Legitimno pričakovanje – Posvetovanje z osebjem – Obveznost obrazložitve – Sorazmernost)

(2021/C 35/55)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Vincent Thunus (Contern, Luksemburg) in druge tožeče stranke, katerih imena so navedena v prilogi (zastopnica: L. Levi, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka (zastopniki: T. Gilliams, J. Klein in J. Krueck, agenti, skupaj s P.-E. Partschem, odvetnikom)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU in člena 50a Statuta Sodišča Evropske unije za, prvič, razglasitev ničnosti sklepov, navedenih v plačilnih listih tožečih strank od februarja 2018 dalje, v katerih sta bila uporabljena sklep sveta direktorjev EIB z dne 18. julija 2017, s katerim je opredeljen nov pristop glede splošnega povišanja plač osebja, ki se uporablja za vse uslužbenke EIB, in sklep upravnega odbora EIB z dne 30. januarja 2018, s katerim je določena prilagoditvena stopnja za plače za leto 2018 v višini 0,7 %, in drugič, povrnitev škode, ki naj bi zaradi teh sklepov nastala tožečim strankam.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Vincent Thunus in druge tožeče stranke, katerih imena so navedena v prilogi, nosijo svoje stroške in stroške Evropske investicijske banke (EIB).

(¹) UL C 206, 17.6.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 2. decembra 2020 – Thunus in drugi/EIB(Zadeva T-318/19) ⁽¹⁾**(Javni uslužbenci – Zaposleni pri EIB – Plačilo – Letna prilagoditev plač – Pravna varnost – Varstvo legitimnih pričakovanj – Posvetovanje z osebjem – Obveznost obrazložitve – Sorazmernost)**

(2021/C 35/56)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Vincent Thunus (Contern, Luksemburg) in druge tožeče stranke, katerih imena so v prilogi (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka (zastopniki: T. Gilliams, J. Klein in J. Krueck, agenti, skupaj s P.-E. Partschem, odvetnikom)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU in člena 50a Statuta Sodišča Evropske unije, za, prvič, razglasitev ničnosti odločb, ki jih vsebujejo obračunski listi plač za februar 2019 in naslednje mesece in s katerimi so bili za tožeče stranke uporabljeni sklep sveta direktorjev EIB 18. julija 2017 o opredelitvi novega pristopa kar zadeva splošno povečanje plač osebja, ki se uporablja za vse uslužbence EIB, sklep sveta direktorjev z dne 11. decembra 2018 o določitvi proračuna za plače za leto 2019 in sklep upravnega odbora EIB z dne 30. januarja 2019 o določitvi stopnje prilagoditve plač za leto 2019 na 0,8 %, in, drugič, pridobitev odškodnine za škodo, ki so jo tožeče stranke domnevno utrpeli zaradi teh sklepov.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Vincent Thunus in druge tožeče stranke, katerih imena so v prilogi, poleg svojih stroškov nosijo stroške Evropske investicijske banke (EIB).

⁽¹⁾ UL C 246, 22.7.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp in Borrmann (JC JEAN CALL Champagne ROSÉ)(Zadeva T-620/19) ⁽¹⁾**(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava tridimenzionalne znamke Evropske unije JC JEAN CALL Champagne ROSÉ – Prejšnje tridimenzionalne znamke Evropske unije – Relativni razlogi za zavrnitev – Podobnost znakov – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Neobstoj škodovanja ugledu – Člen 8(5) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 8(5) Uredbe 2017/1001))**

(2021/C 35/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Ace of spades Holdings LLC (New York, New York, Združene države) (zastopnik: A. Gómez López, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Drugi stranki v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Gerhard Ernst Krupp (München, Nemčija), Elmar Borrmann (Reith, Avstrija)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 26. junija 2019 (zadeva R 1/2019-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbo Ace of spades Holdings, na eni strani in G. E. Kruppom in E. B. Borrmannom, na drugi.

Izrek

1. Odločba petega odbora za pritožbe Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 26. junija 2019 (zadeva R 1/2019-5) se razveljavi v delu, v katerem je bila z njo zavrnjena tožba družbe Ace of spades Holdings LLC in ugovor, ki temelji na členu 8(1)(b) Uredbe št.° 207/2009.
2. Tožba se v preostalem zavrne.
3. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 399, 25.11.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp in Borrmann (JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE)

(Zadeva T-621/19) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava tridimenzionalne znamke Evropske unije JC JEAN CALL Champagne GRANDE RÉSERVE – Prejšnje tridimenzionalne znamke Evropske unije – Relativni razlogi za zavrnitev – Podobnost znakov – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Neobstoj škodovanja ugledu – Člen 8(5) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 8(5) Uredbe 2017/1001))

(2021/C 35/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Ace of spades Holdings LLC (New York, New York, Združene države) (zastopnik: A. Gómez López, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Drugi stranki v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Gerhard Ernst Krupp (München, Nemčija), Elmar Borrmann (Reith, Avstrija)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 20. junija 2019 (zadeva R 2/2019-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbo Ace of spades Holdings, na eni strani in G. E. Kruppom in E. B. Borrmannom, na drugi.

Izrek

1. Odločba petega odbora za pritožbe Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 20. junija 2019 (zadeva R 2/2019-5) se razveljavi v delu, v katerem je bila z njo zavrnjena tožba družbe Ace of spades Holdings LLC in ugovor, ki temelji na členu 8(1)(b) Uredbe št.° 207/2009.

2. Tožba se v preostalem zavrne.
3. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

(¹) UL C 399, 25.11.2019.

**Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – Ace of spades/EUIPO – Krupp in Borrmann
(JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE)**

(Zadeva T-622/19) (¹)

*(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava tridimenzionalne znamke Evropske unije
JC JEAN CALL Champagne PRESTIGE – Prejšnje tridimenzionalne znamke Evropske unije – Relativni
razlogi za zavrnitev – Podobnost znakov – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal
člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001) – Neobstoj škodovanja ugledu – Člen 8(5) Uredbe št. 207/2009
(postal člen 8(5) Uredbe 2017/1001))*

(2021/C 35/59)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Ace of spades Holdings LLC (New York, New York, Združene države) (zastopnik: A. Gómez López, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Drugi stranki v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Gerhard Ernst Krupp (München, Nemčija), Elmar Borrmann (Reith, Avstrija)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 26. junija 2019 (zadeva R 3/2019-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbo Ace of spades Holdings na eni strani in G. E. Kruppom in E. Borrmannom na drugi.

Izrek

1. Odločba petega odbora za pritožbe Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 26. junija 2019 (zadeva R 3/2019-5) se razveljavi v delu, v katerem je bila z njo zavrnjena tožba družbe Ace of spades Holdings LLC in ugovor, ki temelji na členu 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

(¹) UL C 399, 25.11.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – GV/Komisija

(Zadeva T-705/19) (¹)

*(Javni uslužbenci – Uradniki – Psihično nadlegovanje – Prošnja za pomoč – Zavrnitev prošnje – Interes
službe – Enakovrednost delovnih mest – Razumen rok – Neobstoj dokaza na prvi pogled – Odgovornost)*

(2021/C 35/60)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: GV (zastopnik: B.-H. Vincent, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: B. Mongin, M. Brauhoff in T. Lilamand, agenti)

Predmet

Tožba na podlagi člena 270 TFUE za, prvič, razglasitev ničnosti Sklepa Komisije z dne 5. februarja 2019 o zavrnitvi prošnje za pomoč tožeče stranke, in drugič, za odškodnino za premoženjsko in nepremoženjsko škodo, ki naj bi tožeči stranki nastala zaradi tega sklepa.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. GV nosi svoje stroške in naloži se mu plačilo stroškov Komisije.

(¹) UL C 413, 9.12.2019.

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – Man and Machine/EUIPO – Bim Freelance (bim ready)

(Zadeva T-819/19) (¹)

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija – Figurativna znamka bim ready – Prejšnja figurativna znamka Evropske unije BIM freelance – Relativni razlog za zavrnitev – Neobstoj verjetnosti zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Omejitev storitev, imenovanih v prijavi znamke)

(2021/C 35/61)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Man and Machine Ltd (Thame Oxfordshire, Združeno kraljestvo) (zastopnika: R. Peto in C. Neu, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: L. Rampini in V. Ruzek, agenta)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Bim Freelance Corp. (Miami, Florida, Združene države)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 17. septembra 2019 (zadeva R 317/2019-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Bim Freelance in Man and Machine.

Izrek

1. Odločba prvega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 17. septembra 2019 (zadeva R 317/2019-1) se razveljavi.
2. EUIPO se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 27, 27.1.2020.

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – easyCosmetic Swiss/EUIPO – UWI (easycosmetic)(Zadeva T-858/19) ⁽¹⁾**(Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Besedna znamka Evropske unije easyCosmetic – Absolutni razlog za zavrnitev – Opisnost – Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001))**

(2021/C 35/62)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: easyCosmetic Swiss GmbH (Baar, Švica) (zastopnika: D. Terheggen in S. Sullivan, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: A. Söder in M. Fischer, agenta)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem: UWI Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH (Bad Nauheim, Nemčija) (zastopniki: M. Krisch, T. Gutttau in V. Wellens, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 4. oktobra 2019 (zadeva R 973/2019-2) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med UWI in easyCosmetic Swiss.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. EasyCosmetic Swiss GmbH se naloži, da nosi svoje stroške in plača stroške Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).
3. UWI Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 45, 10.2.2020.

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – Promed/EUIPO – Centrumelektroniki (Promed)(Zadeva T-30/20) ⁽¹⁾**(Znamka Evropske unije – Postopek za razveljavitev – Besedna znamka Evropske unije Promed – Absolutni razlog za zavrnitev – Neobstoj razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))**

(2021/C 35/63)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Promed GmbH kosmetische Erzeugnisse (Farchant, Nemčija) (zastopniki: B. Sorg, B. Reinisch in C. Raßmann, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopniki: H. O'Neill, V. Ruzek in S. Hanne, agenti)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Centrumelektroniki sp.j. (Tarnowskie Góry, Poljska) (zastopnik: M. Kondrat, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 7. novembra 2019 (zadeva R 614/2019-5) v zvezi s postopkom za razveljavitev med družbama Centrumelektroniki in Promed kosmetische Erzeugnisse.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družba Promed GmbH kosmetische Erzeugnisse nosi stroške postopka.

(¹) UL C 68, 2.3.2020.

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. decembra 2020 – Almea/EUIPO – Sanacorp Pharmahandel (Almea)
(Zadeva T-190/20) (¹)

(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Prijava figurativne znamke Evropske unije Almea – Prejšnja nacionalna besedna znamka MEA – Relativni razlog za zavrnitev – Verjetnost zmede – Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001))

(2021/C 35/64)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Almea Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: R. Furneaux in E. Humphreys, solicitors)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopniki: J. Mrozowski, J. Crespo Carrillo in V. Ruzek, agenti)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Sanacorp Pharmahandel GmbH (Planegg, Nemčija) (zastopniki: I.-M. Helbig, S. Rengshausen in S. Cobet-Nüse, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 15. januarja 2020 (zadeva R 246/2019-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Sanacorp Pharmahandel in Almea.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Almea Ltd se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 191, 8.6.2020.

Sklep Splošnega sodišča z dne 7. decembra 2020 – Militos Symvouleftiki/Komisija(Zadeva T-536/19) ⁽¹⁾**(Ničnostna tožba – Javna naročila storitev – Postopek javnega razpisa – Zagotavljanje storitev v sektorju organizacije komunikacijskih dejavnosti za predstavništvo Komisije v Grčiji – Razveljavitev javnega razpisa – Neobstoj pravnega interesa – Nedopustnost)**

(2021/C 35/65)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Militos Symvouleftiki AE (Atene, Grčija) (zastopnik: K. Farmakidis-Markou, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Estrada de Solà in A. Katsimerou, agenta)

Predmet

Tožba na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije z dne 29. maja 2019 o razveljavitvi javnega razpisa št. R/2018-16/ATH za zagotavljanje storitev v sektorju organizacije komunikacijskih dejavnosti za predstavništvo Komisije v Grčiji.

Izrek

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.
2. Družba Militos Symvouleftiki AE nosi svoje stroške in naloži se ji plačilo stroškov Komisije.

⁽¹⁾ UL C 357, 21.10.2019.

Sklep Splošnega sodišča z dne 4. decembra 2020 – Agepha Pharma/EUIPO – Apogepha Arzneimittel (AGEPHA)(Zadeva T-792/19) ⁽¹⁾**(Znamka Evropske unije – Postopek z ugovorom – Umik ugovora – Ustavitev postopka)**

(2021/C 35/66)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Agepha Pharma s.r.o. (Senec, Slovaška) (zastopnik: D. Göbel, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Apogepha Arzneimittel GmbH (Dresden, Nemčija) (zastopnika: A. Marx in R. Kaase, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 26. avgusta 2019 (zadeva R 386/2019-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Apogepha Arzneimittel GmbH in Agepha Pharma s.r.o.

Izrek

1. Postopek s tožbo se ustavi.

2. Družbi Agepha Pharma s.r.o. in Apogepha Arzneimittel GmbH nosita svoje stroške in vsaka polovico stroškov Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

⁽¹⁾ UL C 10, 13.1.2020.

Sklep Splošnega sodišča z dne 1. decembra 2020 – Tikal Marine Systems/EUIPO – Ultra Safety Systems (Tikal Tef-Gel)

(Zadeva T-185/20) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek za ugotovitev ničnosti – Umik zahteve za ugotovitev ničnosti – Ustavitev postopka)

(2021/C 35/67)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Tikal Marine Systems GmbH (Norderstedt, Nemčija) (zastopnik: M. Mahnkopf, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: P. Sipos in V. Ruzek, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Ultra Safety Systems Inc. (Mangonia Park, Florida, Združene države) (zastopniki: C. Eckhartt, A. von Mühlendahl in P. Böhner, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 29. januarja 2020 (zadeva R 2500/2018-4) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Ultra Safety Systems in Tikal Marine Systems.

Izrek

1. Postopek s tožbo se ustavi.
2. Družbi Tikal Marine Systems GmbH in Ultra Safety Systems Inc. nosita svoje stroške in vsaka od njiju polovico stroškov, ki jih je priglasil Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

⁽¹⁾ UL C 191, 8.6.2020.

Sklep Splošnega sodišča z dne 1. decembra 2020 – Tikal Marine Systems/EUIPO – Ultra Safety Systems (Ultra Tef-Gel)

(Zadeva T-192/20) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije – Postopek izbrisa – Umik zahteve za razveljavitev – Ustavitev postopka)

(2021/C 35/68)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Tikal Marine Systems GmbH (Norderstedt, Nemčija) (zastopnik: M. Mahnkopf, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: P. Sipos in V. Ruzek, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Ultra Safety Systems Inc. (Mangonia Park, Florida, Združene države) (zastopniki: C. Eckhartt, A. von Mühlendahl in P. Böhner, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 29. januarja 2020 (zadeva R 2499/2018-4) v zvezi s postopkom izbrisa med družbama Ultra Safety Systems in Tikal Marine Systems.

Izrek

1. Postopek se ustavi.
2. Družbi Tikal Marine Systems GmbH in Ultra Safety Systems Inc. nosita vsaka svoje stroške in polovico stroškov Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

⁽¹⁾ UL C 191, 8.6.2020.

Tožba, vložena 16. novembra 2020 – Asian Gear/EUIPO – Multimox (Roller)

(Zadeva T-685/20)

(2021/C 35/69)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Asian Gear BV (Pijnacker, Nizozemska) (zastopnik: B. Gravendeel, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Multimox Holding BV (Rijen, Nizozemska)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik spornega modela: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevni sporni model: model Skupnosti št. 607 155-0002

Izpodbijana odločba: odločba tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 3. septembra 2020 v zadevi R 1042/2018-3

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi ali spremeni, tako da se model Skupnosti št. 607 155-0002 razglasi za ničen;

podredno:

— potrdi odločbo oddelka za ničnost z dne 30. aprila 2018 in izpodbijano odločbo razveljavi;

— EUIPO naloži, naj stroške postopka plača tožeči stranki.

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 7 Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002.

Tožba, vložena 16. novembra 2020 – Asian Gear/EUIPO – Multimox (Roller)
(Zadeva T-686/20)

(2021/C 35/70)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Asian Gear BV (Pijnacker, Nizozemska) (zastopnik: B. Gravendeel, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Multimox Holding BV (Rijen, Nizozemska)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik spornega modela: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevni sporni model: model Skupnosti št. 607 155-0004

Izpodbijana odločba: odločba tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 3. septembra 2020 v zadevi R 1043/2018-3

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi ali spremeni, tako da se model Skupnosti št. 607 155-0004 razglasi za ničen; podredno:
- potrdi odločbo oddelka za ničnost z dne 30. aprila 2018 in izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži, naj stroške postopka plača tožeči stranki.

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 7 Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002.

Tožba, vložena 18. novembra 2020 – OG/EIB

(Zadeva T-695/20)

(2021/C 35/71)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: OG (zastopnici: L. Levi in M. Vandenbussche, odvetnici)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— to tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;

zato

- EIB naloži plačilo 16 mesečnih plač in šestmesečno odpravnino, to je znesek 317 668 EUR, z zapadlostjo od vložitve prvotnega odškodninskega zahtevka 23. oktobra 2019, pri čemer naj se ta znesek posodobi ob plačilu;
- EIB naloži povračilo nepremoženjske škode, ocenjene *ex aequo et bono* na 50 000 EUR;
- po potrebi razglasi ničnost odločbe o zavrnitvi odškodninskega zahtevka, poslane 9. marca in prejete 10. marca 2020;
- po potrebi razglasi ničnost odločbe o zavrnitvi upravne pritožbe z molkom, do katere je prišlo 8. avgusta 2020
- kot ukrep procesnega vodstva odredi dostop do poročila SSTL;
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe, katere namen je uveljavljanje odgovornosti Evropske investicijske banke (EIB) zaradi niza dogodkov, ki posamično oziroma skupaj dokazujejo neustrezno ravnanje EIB, s katerim sta bila povzročena škoda tožeče stranke in njena bolezen, navaja en tožbeni razlog, ki se nanaša na to, da naj bi EIB kršila dolžnosti skrbnosti in dobrega upravljanja ter preglednost in, splošneje, da naj bi bila kršena splošna dolžnost previdnosti in skrbnosti, ki se zahteva od vsakega delodajalca.

V obravnavanem primeru tožeča stranka trdi, da do tragičnega samomora pripravnice ne bi prišlo, če bi EIB redno zagotavljala učinkovite varnostne ukrepe v svojih stavbah. Trdi tudi, da tožeča stranka – če bi EIB izpolnila svoje obveznosti v zvezi s tem samomorom in svojimi uslužbenci, zlasti tistimi, ki so bili kot tožeča stranka soočeni s tem samomorom, ter svoje obveznosti preglednosti in spremljanja, odprtosti ter podpore – zdaj ne bi bila uslužbenka s statusom invalida, ki trpi in katere kariera in priznanje zaslug z vidika delodajalca, za katerega je tožeča stranka kljub temu lojalno delala, ne obstajata več.

Tožeča stranka trdi, da je z dejstvi dokazano tudi, da je EIB daleč od tega, da bi ravnala kot odgovoren in zaščiten delodajalec, zastavila politiko, katere namen je bila diskreditacija in razvrednotenje tožeče stranke po incidentu samomora njene pripravnice, do njene fizične in duševne zrušitve. Tožeča stranka meni, da je bila po tridesetih letih vzorne kariere obravnavana kot povprečna in nepoštena delavka.

Tožba, vložena 27. novembra 2020 – Mylan Ireland/EMA

(Zadeva T-703/20)

(2021/C 35/72)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Mylan Ireland Ltd (Dublin, Irska) (zastopnik: J. Krens, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska agencija za zdravila (EMA)

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je dopusten in utemeljen ugovor nezakonnosti, ki ga je tožeča stranka podala zoper ugotovitev Odbora za zdravila za uporabo v humani medicini, da ima zdravilo družbe Biogen Idec Ltd, in sicer Tecfidera®, status drugačne učinkovine, zaradi česar je bilo pridobljeno novo globalno dovoljenje za promet kot je razvidno iz odločbe z dne 30. januarja 2014 o izdaji dovoljenja za promet za „Tecfidera® – Dimethyl Fumarate“;
- za nično razglasi odločbo EMA z dne 1. oktobra 2020, da se ne potrdi vloga tožeče stranke za pridobitev dovoljenja za promet za generično različico zdravila Tecfidera;
- EMA naloži plačilo stroškov.

Tožbena razloga in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: ugovor nezakonnosti je utemeljen, zato je izpodbijana odločba pravno nedopustna, saj je EMA napačno ugotovila dejstva in uporabila pravo in ni izpolnila svoje obveznosti obrazložitve in izvedbe natančne in temeljite preučitve kot določa člen 296 PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog s nanaša na izpodbijanje zakonitosti napadene odločbe, saj naj bi bilo treba status „drugačne učinkovine“, potem ko je tožeča stranka v fazi vloge podala ugovore, ponovno preučiti. Zato EMA ni ustrezno izpolnila svojih nalog; zlasti ni izpolnila obveznosti iz člena 296 PDEU, da izvede učinkovito in natančno preučitev ter da poda obrazložitev, zaradi česar je izpodbijana odločba nezakonita.

Tožba, vložena 30. novembra 2020 – MiMedx Group/EUIPO – DIZG (Epiflex)

(Zadeva T-706/20)

(2021/C 35/73)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: MiMedx Group, Inc. (Marietta, Georgia, Združene države) (zastopnika: J. Bogatz in Y. Stone, odvetnici)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: DIZG Deutsches Institut für Zell- und Gewebeersatz gGmbH (Berlin, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Sporna znamka: besedna znamka Evropske unije Epiflex – Znamka Evropske unije št. 1 281 385

Postopek pred EUIPO: postopek za izbris

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 25. septembra 2020 v zadevi R 133/2020-2

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO in drugi stranki v postopku naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 58 Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta v povezavi s členom 19(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/1430;
- kršitev načela enakosti iz člena 20 v povezavi s členom 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina);
- kršitev pravice do dobrega upravljanja iz člena 41(1) Listine;
- kršitev pravice do poštenega sojenja iz člena 47 Listine;
- kršitev člena 95(2) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta v povezavi s členoma 19(1), tretji stavek, in 10(7) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/1430.

Tožba, vložena 3. decembra 2020 – Puma/EUIPO – CMS (CMS Italy)**(Zadeva T-711/20)**

(2021/C 35/74)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke**

Tožeča stranka: Puma SE (Herzogenaurach, Nemčija) (zastopnik: P. GonzálezBueno Catalán de Ocón, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: CMS Costruzione macchine speciali SpA (Alonte, Italija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Sporna znamka: mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija, figurativne znamke, ki vsebuje besedni element CMS Italy – mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija, št. 1 150 538

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 24. septembra 2020 v zadevi R 2215/2019-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO in družbi CMS Costruzione macchine speciali SpA naloži plačilo stroškov postopka.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 8(5) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev načel pravne varnosti, enakega obravnavanja in dobrega upravljanja.

Tožba, vložena 3. decembra 2020 – Škoda Investement/EUIPO – Škoda Auto (Prikaz puščice s krilom)**(Zadeva T-712/20)**

(2021/C 35/75)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke***Tožeča stranka:* Škoda Investement a.s. (Plzeň, Češka republika) (zastopnik: L. Lorenc, lawyer)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)*Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe:* Škoda Auto a.s. (Mladá Boleslav, Češka republika)**Podatki o postopku pred EUIPO***Prijavitelj sporne znamke:* druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe*Zadevna sporna znamka:* figurativna znamka Evropske unije (Prikaz puščice s krilom) – Prijava št. 17991 861*Postopek pred EUIPO:* postopek z ugovorom*Izpodbijana odločba:* odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 6. oktobra 2020 v zadevi R 284/2020-4**Tožbeni predlogi***Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:*

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- odločbo oddelka za ugovore z dne 9. decembra 2019 glede ugovora št. B003083007 v celoti razveljavi;
- zadevo preda oddelku za ugovore v nadaljnjo preučitev glede vseh prijavljenih proizvodov in storitev;
- EUIPO naloži plačilo stroškov postopka.

Navajani tožbeni razlog

- Napačna presoja pravnih učinkov procesno nezakonite odločbe prve stopnje.

Tožba, vložena 4. decembra 2020 – Degode/EUIPO – Leo Pharma (Skinovea)**(Zadeva T-715/20)**

(2021/C 35/76)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke***Tožeča stranka:* DEGODE – Dermago Development GmbH (Petershagen, Nemčija) (zastopniki: O. Spieker, A. Schönfleisch in N. Willich, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Leo Pharma A/S (Ballerup, Danska)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka pred Splošnim sodiščem

Zadevna sporna znamka: prijava besedne znamke Evropske unije Skinovea – zahteva za registracijo št. 17 898 565

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 4. septembra 2020 v zadevi R 337/2020-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 9. decembra 2020 – Skupno podjetje Clean Sky 2/NG

(Zadeva T-721/20)

(2021/C 35/77)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: skupno podjetje Clean Sky 2 (zastopnika: M. Velardo, odvetnik, in B. Mastantuono, agent)

Tožena stranka: NG

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- toženi stranki naloži plačilo 141 094,80 EUR v povezavi s sporazumom o nepovratnih sredstvih št. 632506 „Wireless Flexible sensor co-operation for structural health Diagnosis/prognosis“ na podlagi Sedmega okvirnega programa Evropske unije, skupaj z obrestmi po 3,5-odstotni obrestni meri, ki jo uporablja Evropska centralna banka za refinanciranje glavnice, in ki velja od 9. julija 2019 do dejanskega plačila;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja ta tožbeni razlog.

Tožena stranka naj ne bi izpolnila svojih pogodbenih obveznosti, ker ni povrnila zneska, ki se nanaša na stroške osebja, za katere je bilo ugotovljeno, da niso upravičen do financiranja. Zato je tožeča stranka 23. maja 2019 izdala obvestilo o dolgovanem znesku 141 094,80 EUR, ki je bil že izplačan družbi Alpha Consulting Service Srl, v skladu z določbami sporazuma o nepovratnih sredstvih. V tej zadevi ni dvoma glede dejstev, na podlagi katerih so nastale obveznosti tožene stranke kot delničarke in zastopnice družbe Alpha Consulting Service Srl, ki je bila izbrisana iz registra gospodarskih družb. Ugovori družbe po izdaji obvestila o dolgovanem znesku so splošni, nepopolni in niso podprti z dokazi ter naj bi bili zato v celoti neutemeljeni. Posledično je tožeča stranka upravičena zahtevati izterjavo in povrnitev plačanega zneska, skupaj z zamudnimi obrestmi.

Tožba, vložena 10. decembra 2020 – Far Polymers in drugi/Komisija

(Zadeva T-722/20)

(2021/C 35/78)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeče stranke: Far Polymers Srl (Filago, Italija), Gamma Chimica SpA (Milano, Italija), Carbochem Srl (Castiglione Olona, Italija), Jeniuschem Srl (Gallarate, Italija) (zastopnika: G. Abbatescianni in E. Patti, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj to tožbo razglasi za dopustno in Izvedbeno uredbo Komisije 2020/1336 z dne 29. septembra 2020 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev na uvoz nekaterih polivinil alkoholov (PVA) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, objavljeno v *Uradnem listu* L 315, razglasi za nično.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo osem tožbenih razlogov.

Prvi tožbeni razlog: kršitev predpisov in očitna napaka pri opredelitvi industrije Unije na področju PVA, v katero je Komisija poleg gospodarskih subjektov prostega trga vključila tudi gospodarske subjekte zaprtega trga, vključno s proizvajalci, ki so hkrati uvozniki. Ta napaka (a) je povzročila neveljavnost presoje škode, storjene industriji Unije, ki jo dejansko sestavlja le pritožnik (b) je pripeljala do naložitve dajatev, ki ne spodbujajo svobodne konkurence na trgu Unije, ampak le pritožnika ali tretje države, (c) je privedla do neustrezne presoje interesov vseh drugih gospodarskih subjektov industrije Unije (proizvajalcev, uvoznikov in uporabnikov), ki naj bi bili v nasprotju z dajatvami, (d) je postavila uredbo v neposredno nasprotje s prejšnjimi uredbami, v katerih je bilo ugotovljeno, da so proizvodne zmogljivosti industrije Unije nezadostne, tako da naj bi bilo treba določiti kvote, oproščene dajatev. Iz enakih razlogov naj bi bila z izpodbijano uredbo poleg tega zlorabljena pooblastila.

Drugi tožbeni razlog: izpodbijani ukrep je v nasprotju z načeli iz člena 102 PDEU, podredno, z njim je bila storjena očitna napaka pri presoji in zloraba pooblastil, ker ima za učinek, da se na trgu PVA ustvari prevladujoč položaj pritožnika, edinega proizvajalca, ki deluje na prostem trgu in ima večjo proizvodno zmogljivost. V ukrepu niso upoštevana dokazila glede protikonkurenčnega ravnanja, ki jih je predhodno predložil pritožnik, ki je zavrnil prodajo nizkokakovostnega PVA po cenah, v katerih so upoštevani nižji proizvodni stroški.

Tretji tožbeni razlog: izpodbijanje obrazložitve odločbe o naložitvi dajatev zaradi nasprotja s členom 296 PDEU in očitno napačne podlage, ker je Komisija zavrnila delitev trga Unije na višjo in nižjo kakovost, kljub temu, da je ugotovila, da se prodajata dve različni kakovosti PVA s povsem različnimi proizvodnimi stroški, naslovniki in cenami. Te kakovosti se ne prekrivajo niti niso zamenljive. Komisija bi morala po razdelitvi trga nizkokakovostni PVA oprostiti plačila dajatev.

Četrty tožbeni razlog: nanaša se na Vinyl Acetate Monomer (VAM), glavno surovino pri proizvodnji PVA. Komisija pri določanju običajne vrednosti za opredelitev stopnje dampinga ni upoštevala, da cene kitajskega VAM niso izkrivljene, saj naj bi ustrezale cenam mednarodnega trga. Komisija na enak način pri opredelitvi stopnje škode ni upoštevala nižjih stroškov kitajskih izvoznikov, ki so zaradi svoje vertikalne integriranosti prihranili pri stroških za VAM.

Peti tožbeni razlog: Komisija naj bi v nasprotju s členom 296 PDEU napačno in protislovno obrazložila izpodbijani ukrep, pri čemer ni upoštevala vpliva metanola na določitev stroškov kitajskih proizvajalcev in zato pri določitvi stopnje škode ni priznala relativne prilagoditve izvoznih cen takemu strošku.

Šesti tožbeni razlog: izpodbijanje dela ukrepa, v katerem je Komisija v skladu s členom 254 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta odobrila oprostitev za uvoz PVA, namenjenega industriji kartona, ker se ta oprostitev (a) ni razširila na druge končne uporabnike, ki so v popolnoma enakem položaju kot industrija kartona; in (b) se je uporabljala samo za mešanje PVA, ob izključitvi samega uvoza.

Sedmi tožbeni razlog: kršitev člena 296 PDEU, uvodne izjave 12 in člena 6(8) Osnovne uredbe zaradi odločitve Komisije, da ne bo upoštevala določenih trditev zgolj iz razloga, ker so jih podale zainteresirane stranke in ne kitajski izvozniki. Komisija naj bi tako arbitrarno uvedla načelo, da lahko sprejetje ukrepa evropskih institucij izpodbijajo le nekatere kategorije zainteresiranih strank .

Zadnji in osmi tožbeni razlog: kršitev člena 296 PDEU in člena 19 Osnovne uredbe glede dostopa do informacij. Komisija naj bi zbrala cel sklop nezaupnih podatkov, pri čemer pa zainteresiranim strankam ni omogočila dostopa do njih. Zainteresirane stranke zato niso mogle razumeti obrazložitve Komisije za sprejetje izpodbijanega ukrepa.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije
Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL